

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2001

Núm. 50

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez.

Sessió celebrada dia 6 de febrer del 2001

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 5432/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a "*entretenedores de la sociedad*". 2287
 - 2) RGE núm. 5537/00, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajudes per la llengua blava. 2288
 - 3) RGE núm. 5538/00, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a detecció de possibles casos d'encefalopatia espongiforme. 2288
 - 4) RGE núm. 5428/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de les rebaixes d'estiu. 2289
 - 5) RGE núm. 504/01, de l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport funcional a una conferència d'un membre d'Euskal Herritarrok. (**Retirada**) 2290
 - 6) RGE núm. 506/01, de l'Hble. Sra. Diputada Misericòrdia Sugañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a qualificació d'*Ardi*
-

- Beltza* com a revista "ben interessant" per part d'una publicació del Govern. **(Retirada)** 2291
- 7) RGE núm. 507/01, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en funcionament del centre de la tercera edat a Lluçmajor. 2291
- 8) RGE núm. 508/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a recomanació del Sr. Borràs a l'Hble. Sr. Conseller de Treball. 2292
- 9) RGE núm. 509/01, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fiances dels lloguers de pisos i locals comercials. 2293
- 10) RGE núm. 510/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a patrocini i publicitat a la revista "Espai GL". 2294
- 11) RGE núm. 525/01, de l'Hble. Sra. Diputada Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a entrada en vigor de la Llei del menor. 2295
- 12) RGE núm. 527/01, de l'Hble. Sra. Diputada Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inversions del Ministeri de Medi Ambient a Balears en matèria d'aigües. 2295
- 13) RGE núm. 191/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a carril per a bicicletes a la carretera entre el Port de Maó i el polígon industrial. 2297
- 14) RGE núm. 513/01, de l'Hble. Sr. Diputat Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a eficiència pressupostària del programa 423C. 2297
- 15) RGE núm. 514/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a problemes d'ampliació de l'aeroport d'Eivissa. 2298
- 16) RGE núm. 515/01, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a propostes a la Unió Europea per part de la Conselleria d'Agricultura i Pesca en relació amb la PAC. 2299

II.- MOCIONS:

- 1) RGE núm. 5578/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a problemàtica del tancament de llits hospitalaris i problemàtica laboral al Complex hospitalari de Mallorca. (Derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 4502/00). 2301

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 3501/00, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a obres d'art als museus de les Illes Balears. 2308

IV.- Debat de presa en consideració de la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular, RGE núm. 5396/00, relativa a proposta d'atribució de competències als consells insulars en matèries de serveis socials i de Seguretat Social. 2313

V.- Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre compatibilitat de l'Hble. Sr. Antonio Llamas i Márquez. 2321

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats, senyores i senyors representants dels mitjans de comunicació. Tornam a reprendre el curs parlamentari d'aquesta institució i tornam en aquest primer plenari a abordar el punt primer de l'ordre del dia que són les preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 5432/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a "entretenedores de la sociedad".

La primera és la 5434, ajornada des de la sessió de 12 de desembre de l'any 2000, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a entretenedors de la societat. El Sr. Huguet és absent, per tant..., sembla que el Sr. Huguet ja és present i té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc disculpes, com deim a Menorca, açò és arribar i empènyer.

Aquesta primera pregunta que va referida al vicepresident, va en relació a una pregunta ajornada a l'anterior ple, referida a unes manifestacions fetes pel Sr. Vicepresident, que el problema dels consellers virtualment cessats era un problema que no havíem sabut fins ara ser entretenedors de la societat. Després d'un esforç d'interpretació hermenèutica, i transcorreguts tres mesos d'aquesta crisi virtual i mediàtica, jo crec que interpretar les paraules, feien referència als fets del Sr. Vicepresident, del que vol dir açò d'entretenedors de la societat.

"Entretenedor" vol dir donar llargues, "entretenedor" vol dir fer promeses que després no es compleixen, entretenedor vol dir dur de capoll, camalejar, capejar, cabotejar, desviar, distreure, tot açò vol dir "entreteniment", i en una accepció més moderna, diríem *divertimento*, espectacle. Jo no sé si el vicepresident instava els dos consellers virtualment cessats que havien de fer espectacle, que havien de fer aquest *divertimento* de la societat. I en tot cas dir amb tot el respecte, limitessin a dur de capoll el petit comerç, a camalejar les grans superfícies, a cabotejar els sindicats quan és necessari, o a desviar o distreure l'atenció de la societat o del públic en general amb projectes faraònics, com és el recinte firal.

En qualsevol cas, crec que el que hauria de fer aquest govern és passar d'aquest consell d'entretenedors de la societat i canviar-lo per una acció sèria, eficaç i eficient, i així és segur que no hi hauria males interpretacions.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. Vicepresident del Govern té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Començam bé, he dut la cinta perquè va ser una entrevista radiofònica i si és necessari l'escoltarem i la podrà escoltar tothom, en tot cas, li transcriuré les meves paraules literals: "Em dona la sensació que una part de la societat vol que els polítics siguem uns *showmans*, uns entretenidors de la societat", i jo precisament vaig defensar el contrari i vaig defensar la labor callada, que estàvem fent els dos consellers en qüestió en aquell moment, que era la Sra. Ramon i el Sr. Ferrer i precisament vaig destacar la seva tasca de planificació i vaig dir que prest se'n veuran els resultats.

Precisament en aquesta entrevista, jo vaig renegar d'aquest paper que una part de la societat vol dir que fem els polítics, referint-nos al mot entretenidor com a *showman*, com a espectacle. Jo pens que la nostra principal funció ha de ser planificar i gestionar correctament. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident del Govern. Sr. Huguet té tres segons per replicar. Ja que ha consumit tota la seva intervenció al seu primer torn.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

La rèplica serà de tres segons, seria allò de "Paulo baulo" en aquest cas no em cauen els anells, que si és així com vostè diu, és de savis rectificar i almenys aquesta rectificació constarà al *Diari de Sessions*, cosa que no va fer damunt els mitjans de comunicació, si és com vostè diu i que no tenc perquè dubtar-ho.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Passam..., perdó.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Sr. President?

Bé, no crec que dubti, en cas de dubte i per tothom que ho vulgui escoltar aquí hi ha la transcripció de la cinta.

Efectivament, bé, qui rectifica és vostè, és a dir, no jo, perquè era una entrevista i per tant, està enregistrada. Jo crec que efectivament hi ha tres classes de polítics, hi ha polítics que gestionen, gestionen correctament i a la vegada tenen l'habilitat de ser uns bons comunicadors i a això se'n diu carisme avui dia, després hi ha una segona casta de polítics, que simplement gestionen i ho fan correctament, jo crec que això és una virtut, i crec que la Sra. Ramon i el Sr. Ferrer són d'aquesta casta de polítics callats, que fan una feina dia a dia, planificant i que els resultats es veuran tal vegada més a llarg termini.

Després hi ha una tercera casta de polítics, la seva obsessió primordial és el *showman*, l'espectacle, la publicitat, la propaganda, i la gestió passa a un segon terme. Vostè que ha estat al Govern, situï's on trobi que s'ha de situar. Jo a la Sra. Ramon i al Sr. Ferrer els he situat, ara a vostè? Pensi en èpoques passades i grans campanyes, i veurem on quedaria situat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident del Govern.

I.2) Pregunta RGE núm. 5537/00, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajudes per la llengua blava.

Ara sí passam a la segona pregunta 5637, també ajornada a la sessió de 12 de desembre de l'any 2000. La formula l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista i és relativa a ajudes per la llengua blava. La Sra. Barceló té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Agricultura, bàsicament li feim aquesta pregunta perquè el mes d'octubre, ja fa d'açò més de tres mesos des del Ministeri d'Agricultura se'ns assenyalava, amb gran content que se'ns avançarien uns recursos econòmics per fer front als costos que els pagesos aguanten en aquest cas pel tema de la llengua blava.

Han passat tres mesos des del mes de desembre, a finals de desembre encara no se sabia cap tipus de confirmació i es demanava la celeritat del Ministeri a l'hora de preocupar-se per les despeses econòmiques que l'epidèmia de la llengua blava produeix a la gent. Eren 100 milions els que s'havien d'avançar de manera immediata.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Sr. Conseller d'Agricultura té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcè):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament el tema de les indemnitzacions a causa de la llengua blava és un tema important, en aquest moment tenim, sense comptar la reposició dels animals, un total de 122.617.000 pessetes, però evidentment comptant la reposició sumarà bastant més, podem estar parlant de l'ordre de 150 milions de despeses en reposició i en relació amb la pregunta que vostè formula, el mes de desembre es varen produir dos fets importants, un va ser primer l'ordre ministerial i posteriorment l'ordre autonòmic, que regula aquests barems indemnitzatoris.

D'altra banda també es va produir l'acord en conferència sectorial, com vostè ha dit, d'una aportació de 100 milions per poder anar fent front a aquestes despeses. Per tant, es pot dir que si el mes de desembre hi havia una situació precària i difícil, avui s'han fet unes passes que ens permeten veure almanco que això s'està tramitant, encara que els pagesos no han pogut cobrar aquestes indemnitzacions, però que almanco s'ha produït el marc normatiu suficient i aquest acord de transferència d'aquesta quantitat de 100 milions a la comunitat autònoma de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Agricultura. Sra. Barceló té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. El marc normatiu en tres mesos està bé, però l'avanç dels 100 milions del ministeri compromet d'una manera immediata per fer front a les despeses, la veritat, ens preocupa la celeritat del ministeri, no per fer els anuncis, però sí per executar-los, vull dir, aquestes despeses que els pagesos sofreixen durant quatre mesos, i el Ministeri es compromet a avançar els recursos, simplement avui no es pot certificar que tots els recursos siguin aquí i molt manco l'anunci que va fer el ministeri que els avançaria.

Per tant, esperem que el ministeri vagi més accelerat, fonamentalment a fi que les despeses, com el compromís del ministeri no vagin a càrrec dels pagesos.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Sr. Conseller d'Agricultura? No vol respondre.

I.3) Pregunta RGE núm. 5538/00, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a detecció de possibles casos d'encefalopatia espongiforme.

Esgotada aquesta pregunta, passam a la tercera pregunta, la 5538, ajornada també de la sessió de 12 de desembre de l'any 2000, que formula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a detecció de possibles casos d'encefalopatia espongiforme. El Sr. Crespí té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Jo crec que ens trobam amb una crisi des del punt de vista sanitari i alimentari sense precedents a la història d'Europa i amb unes conseqüències tant sanitàries, com econòmiques que encara no estan ben delimitades.

Jo crec que a més, els ciutadans i ciutadanes europeus descofien ja de les administracions públiques, perquè les informacions que arriben són contradictòries i fins i tot, amaguen alguna complicitat d'administracions públiques d'altres països, d'Espanya i europees.

Per tant, jo crec que és necessari fer una política didàctica, perquè els ciutadans acabin de comprendre en què consisteix aquesta malaltia, fins on pot afectar els humans i quines precaucions prenem les administracions públiques per tal de garantir el dret a la salut que tots tenim.

Jo crec que una pregunta evidentment no resoldrà aquest problema, però crec que des de l'Administració d'aquesta comunitat autònoma s'hauria de col·laborar per fer allò que no fan altres, que és aquest didactisme damunt aquest fet, jo diria que greu i que afecta molt la vida quotidiana dels ciutadans i per tant, en primer lloc el que li demanaríem és què fa en aquest moment la conselleria? Quines mesures pren per detectar els possibles casos? I per tant, aïllar-los i eliminar-los de la nostra ramaderia i del consum.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí. Sr. Conseller d'Agricultura té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcè):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Diputat per la seva pregunta que realment em dona peu a poder fer una primera referència en aquesta cambra sobre aquesta qüestió, que realment és molt important.

Bé, jo el que li he de dir és que aquesta comunitat autònoma té en aquests moments en marxa el pla integral de vigilància i control de l'encefalopatia espongiforme bovina, en plena aplicació en tots els seus extrems. En primer lloc, s'estan fent els tests a tots els vacums que marca la normativa, però més encara, fins a l'extrem que crec que com a comunitat autònoma estam mantenint un dels nivells més elevats dins tot el concert estatal, referent a tests, com és sabut, perquè ha tengut un ample ressò, tenim un cas de sospita, pendent de confirmació per part del laboratori de Saragossa, però el que podem dir amb total netedat i claredat, és que la totalitat dels animals que les autoritats sanitàries i els comitès científics veterinaris de la Unió Europea ha marcat, s'està fent a la comunitat autònoma amb escreix.

S'ha format el personal i es té en marxa un dispositiu que permetrà breument al laboratori de l'Institut de Biologia Animal dur a terme aquests tests amb la màxima celeritat. En segon lloc, a la nostra comunitat autònoma, la totalitat de (...), s'estan separant, s'estan entintant i s'està procedint el seu transport a la península per a la seva posterior destrucció, això sense cap dubte d'una manera íntegra i sense cap mena de retard, ni cap particular problemàtica, però aprofit per dir que, a més

d'aquestes mesures, se n'apliquen dues més que són molt importants, d'una banda és l'aplicació de la normativa general, s'està procedint a la certificació veterinària a les exploracions amb un operatiu humà i econòmic considerable per fer possible aquestes certificacions...

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, moltes gràcies, però el seu temps està esgotat. Sr. Crespí.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

No diré res perquè si el conseller tanmateix ha esgotat el temps i no pot replicar, farem una pregunta un altre dia.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I4) Pregunta RGE núm. 5428/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de les rebaixes d'estiu.

Passam a la quarta pregunta, la 5428, ajornada també a la sessió de 12 de desembre de l'any 2000, que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de les rebaixes d'estiu.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. El Partit Popular, dia 10 d'octubre, va presentar una proposició no de llei per avançar les rebaixes d'estiu a principis de juliol, atès el fracàs que va suposar la decisió experimental del conseller de Comerç, de retardar-les a dia 24 de juliol.

El Pacte d'Esquerres va votar en contra d'aquesta proposició no de llei, al·legant que en aquells moments encara no es tenien dades, no es tenien els estudis, dient a més que posarien en marxa una enquesta per poder fer una valoració més endavant, han passat una sèrie de mesos i aquest diputat demana al Govern quina valoració fa de les rebaixes d'estiu de l'any passat? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Oliver. Sr. Vicepresident del Govern té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Per prendre la decisió definitiva li agrairia també que em passés l'enquesta que ha fet el Partit Popular, que l'ha duit a fer aquesta afirmació tan rotunda com que la campanya de rebaixes ha estat un fracàs, afortunadament no els feren cas, perquè les dues associacions del sector de

Mallorca, per separat, han fet enquestes que han donat aquest resultat.

Enquesta de Pimeco, només a l'illa de Mallorca, a favor del període fixat de rebaixes l'any 2000, el 61% a Palma i el 62,5% a la part forana, en contra el 23% a Palma i el 22,5% a la part forana. Afedeco ha fet una enquesta al conjunt de les Illes, que dóna uns resultats un poc més negatius, ho consideren adequat o molt adequat el 44% i poc adequat el 56%, tot i que quan es demana quin període haurien de fixar, únicament el 52% tornaria a principis de juliol, és a dir, que hi ha una part dels qui consideraven que no era correcte, així i tot eren partidaris de retardar-ho més.

Bé, el fet és que de tot això es pot deduir que a Mallorca i especialment per zones el resultat ha estat desigual. A Manacor més positiu, a Inca més negatiu i a zones de Palma totalment a favor, i a zones de Palma en contra. Però el que és curiós és que a Menorca i Eivissa, que també són comunitats de les Illes Balears, no només hi estan d'acord sinó que la seva proposta és que les rebaixes comencin a finals d'agost, no a finals de juliol.

Bé, la valoració de la conselleria, que és el que emdemana, és positiva, tot i que hi va haver una influència negativa, per unes rebaixes ocultes que varen fer alguns grans comerços, els quals tenen un expedient sancionador obert. Properament reunirem la mesa de comerç, allà on hi ha consumidors, sindicats i representacions dels comerciants i prendrem una decisió definitiva a la vista de totes aquestes valoracions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident del Govern. Sr. Oliver, té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Cap enquesta del Partit Popular, jo em bas, Sr. Conseller, en allò que diu la premsa, deu ser mentidera, segons vostè dia 27 d'octubre, on diu que un 80% del comerç vol avançar les rebaixes d'una enquesta d'Afedeco feta a 450 comerciants. Però miri, tornam estar allà mateix, vostè em parla únicament i exclusivament dels comerciants i els usuaris, Sr. Sampol?

Aquesta enquesta ha anat dirigida només als comerciants?, ja està bé que hem de defensar el petit comerç, però vostè té l'obligació de governar per a tothom, també hem de tenir en compte els usuaris i fer un equilibri, no només governar per a comerciants. Miri, canviarà o no canviarà el període de rebaixes d'estiu? Les passarà com estaven abans, a principis de juliol? Estic convençut que sí que ho farà i es demostrarà més tard, quan el seu experiment hagi fallat, Sr. Sampol.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Oliver. Sr. Vicepresident del Govern, té la paraula breument.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Bé, aquí tenc còpia de l'enquesta d'Afedeco i en tot cas hi ha hagut tota una sèrie de pronunciaments públics de distints comerciants. Quan hi ha una polèmica d'aquestes característiques es fa sentir més qui està en contra d'una decisió, qui està a favor normalment calla, i ja li va bé. Tal vegada ha passat un poc aquest tema, ara els consumidors també es tenen en compte i precisament...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vicepresident, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

En parlarem més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 504/01, de l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport funcional a una conferència d'un membre d'Euskal Herriarrok.

Passam a la cinquena pregunta, que és la 504 de l'any 2001 que formula l'Hble. Diputat Sr. José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport funcional a una conferència d'un membre d'Euskal Herriarrok. Sr. González Ortea té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Yo le hacía la pregunta al presidente del Gobierno, me parece que el tema tenía suficiente interés para que me contestara él, pero veo que con su habitual actitud de cobardía parlamentaria, está ausente y por lo visto me remite a alguno de sus consellers. Por consiguiente retiro la pregunta.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. González i Ortea.

I.6) Pregunta RGE núm. 506/01, de l'Hble. Sra. Diputada Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a qualificació d'*Ardi Beltza* com a revista "ben interessant" per part d'una publicació del Govern.

Passam a la sisena pregunta, la 506 de l'any 2001, que formula l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a qualificació d'*Ardi Beltza* com a revista "ben interessant" per part d'una publicació del Govern. La Sra. Sugrañes té la paraula.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sr. President. Amb el mateix sentit la pregunta anava dirigida i formulada al president d'aquesta comunitat i aquest senyor no ha vingut aquí, per tant, la retiro.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sugrañes.

I.7) Pregunta RGE núm. 507/01, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en funcionament del centre de la tercera edat a Lluçmajor.

Pregunta núm. 507/01, que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en funcionament del centre de la tercera edat a Lluçmajor. El Sr. Oliver té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. El Partit Popular vol saber una cosa tan simple i senzilla com aquesta, quan, Sr. President, es posarà en marxa aquest centre de tercera edat de Lluçmajor? No ho entenem, i ningú no s'ho explica, fa una sèrie de mesos que ja està acabat i no sabem per quin motiu no es posa en marxa.

Es diu que s'espera que el Consell Insular rebí les competències, diuen si és que hi ha una baralla entre el Govern i el Consell Insular. En definitiva la gent no ho entén, unes obres que han costat molts de doblers públics, tant a l'Ajuntament de Lluçmajor com al mateix govern, unes obres que ha construït el Govern Balear, ningú no ho entén i sobretot els futurs usuaris no s'expliquen per què no es posa en marxa aquest centre.

I la pregunta és tan senzilla com aquesta, és la tercera vegada que ho deman, la segona en aquest Parlament i una també al Consell Insular i no se'ns dóna cap resposta. Per tant, deman una vegada més a veure quina resposta se'ns pot donar, quan es posarà en marxa definitivament aquest centre?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Oliver. Sra. Consellera de Benestar Social té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Oliver, és molt fàcil de respondre aquesta pregunta. La constructora va informar a l'Ibas que el mes de desembre estaria entregada l'obra, el desembre del 2000 i una vegada rebuda aquesta informació, funcionaris de l'Ibas s'hi varen desplaçar i hi varen detectar uns defectes que havien de ser reparats, pintura, neteja, etcètera.

Es va establir un nou termini, el 8 de febrer serà entregada i una vegada entregades les obres s'ha de dotar el centre de mobiliari i personal, amb la idea que abans que acabi el mes de març pugui estar obert, ja veu que la resposta té explicació i que no hi ha cap tipus de qüestió com la que vostè ha plantejat a la seva intervenció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social. Sr. Oliver, té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Sí que té explicació, Sra. Consellera, el que vostè em diu són excuses, són les excuses per arribar a final de març definitivament, per tal que el Consell Insular de Mallorca hagi rebut ja les transferències i per tant, pugui fer la inauguració d'aquest centre la Sra. Presidenta del Consell Insular. Escolti, el mobiliari, es deu saber que s'ha de dotar de mobiliari, aquestes obres estaven previstes en un principi que s'havien d'acabar el desembre del 99, sí, del 99, un plec de condicions, 18 mesos, se sabia.

Per tant, dins el 2000 se sabia que s'havia de dotar de mobiliari. Em diu que no té el mobiliari i que no té el personal, qui contractarà el personal? Vostè, Sra. Consellera? El Govern balear o el Consell Insular? L'excusa la sabem, el motiu també.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Sra. Consellera de Benestar Social, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Miri, Sr. Oliver, la seva argumentació seria mitjanament creïble si tengués en compte una altra qüestió important, sap que també està pendent d'inaugurar-se la residència de Felanitx i jo el convid dia 28 que es farà la inauguració, la farà el Govern balear i la farà amb la presència de la presidenta del Consell Insular de Mallorca, perquè entre altres qüestions, a més de ser

una personalitat d'aquestes illes, a partir de quan les transferències siguin efectives, la gestió de la residència de Felanitx serà del Consell de Mallorca.

El mateix passarà amb el centre de dia de Lluçmajor, ho inaugurarà el Govern i es transferirà al Consell Insular de Mallorca, tal i com està previst a la Llei de transferències. Per tant, si ha de posar el pes a un centre que volem reservar perquè inauguri el Consell de Mallorca, jo crec que s'oblida d'un altre de més importància, com és una residència per a assistits de 100 places i que no entra dins la seva argumentació perquè ho inaugurarà el Govern de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social.

I.8) Pregunta RGE núm. 508/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a recomanació del Sr. Borràs a l'Hble. Sr. Conseller de Treball.

Passam a la vuitena pregunta, la 508, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a recomanació del Sr. Borràs a l'Hble. Sr. Conseller de Treball. El Sr. Flaquer té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Efectivament, dia 19 de gener d'enguany, del 2001, vàrem llegir al diari una carta signada per una persona pot sospitosa, com és el Sr. Rafel Borràs, membre de la comissió executiva de Comissions Obreres, allà on titulava "*Eberhard Grosske debe dimitir*" i començava "*lamentablemente no hay otra salida digna que la dimisión del Conseller de Treball i Formació, la dimisión debe ser rápida, sin dilaciones para que se gobierne con la pedagogía del ejemplo, algunos seguimos creyendo en utopías tan sencillas como las de asunción de la responsabilidad política y la que no todos son iguales*".

Jo crec que la pregunta, Sr. Grosske, és si fa comptes seguir la recomanació d'aquesta persona, del Sr. Rafel Borràs, membre de la comissió executiva de Comissions Obreres.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer, Sr. Conseller de Treball té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Idò miri, Sr. Flaquer, no. No, per dues raons, una perquè en matèria de gestió de formació hi ha un petit detall que és important tenir-lo en compte, els qui ho feien malament eren vostès i els qui ho feim bé som nosaltres.

La segona raó és la següent: sobre aquest tema de formació, dia 15 de gener es va reunir el Consell Balear de Formació Professional, hi eren presents Comissions, UGT, Caeb, Pimem, ajuntaments, consells insulars, tots vàrem acordar criteris de gestió de la qüestió, referida precisament a les auditories de l'etapa anterior en matèria de formació, tots vàrem arribar a un acord i ningú no va demanar la meua dimissió.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Treball. Sr. Flaquer, té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President. Ja m'ho imaginava, Sr. Grosske, malgrat la credibilitat que vostè li hauria de donar a una persona bastant propera a la seva ideologia, no és que vengués del Partit Popular aquesta petició de dimissió.

El Sr. Grosske avui demostra una vegada més que no té la més mínima credibilitat, a vostè l'aguanten només les ganes d'asseure aquí on seu, perquè aquesta no és una discussió d'idees, que ja li dic, segurament són molt properes amb les del Sr. Borràs, és una qüestió de conductes i d'assumpció de responsabilitats. I vostè creu que està sempre per damunt del bé i el mal, vostè creu sempre que està ungit per una mà totpoderosa, que li fa infondre aquest esperit del bé i de la veritat absoluta.

Sr. Grosske, pensi una cosa, això no li ha demanat un membre del Partit Popular, li record que els membres del Partit Popular ja li han demanat sobradament que dimiteixi, no per aquest cas, per altres de pitjors, li està demanant un senyor, amb qui vostè supòs que va compartir moltes feines, tasques i hores d'oposició, i vostè, Sr. Grosske, no és capaç ni tan sols d'assumir les seves responsabilitats per les seves conductes i permeti'm que li doni un consell i una recomanació, Sr. Grosske, vostè va sobrat i qui va sobrat, se la pega.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Conseller de Treball té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Gràcies, Sr. President. Jo no diria que vaig sobrat, però si jo vaig sobrat, vostè du molt malament aquest tema, se'l nota realment ferit per aquesta qüestió. Miri, la veritat és que si qualcú llegeix aquesta pregunta parlamentària qualche dia se'n farà creus, quin sentit té això? És a dir, tal vegada hi ha un moment determinat on els agents socials, els sindicats, les organitzacions empresarials, les organitzacions de cooperatives, tot el món social des del qual es fa feina des de

la Conselleria de Treball demanen la meua dimissió. Potser passa qualque dia, però no ha passat, i per tant, no té cap sentit acollir-se a un article d'una persona amb una opinió molt respectable però, evidentment, molt minoritària.

Per tant, mentre demani la dimissió el Grup Parlamentari Popular i el Sr. Borràs, comprendrà que jo no dimitiré, però vaja, vostè m'ho vagi demanant i jo el tendré al corrent de qualsevol novetat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Treball.

I.9) Pregunta RGE núm. 509/01, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fiances dels lloguers de pisos i locals comercials.

Passam a la pregunta número 9, la 509, que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fiances dels lloguers de pisos i locals comercials. La Sra. Salom té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, mirin, el Govern balear ha anunciat que exigirà als propietaris de pisos i de locals que hagin de dipositar una fiança per aquests lloguers a l'Ibavi. També el Govern balear ha dit que encalçarà tota aquella gent, tots aquells propietaris que no dipositin aquesta fiança a l'Ibavi.

Ha donat un límit: ha dit que el termini és fins al dia 31 de gener d'enguany, de l'any 2001, i que, a la gent que no compleixi això, idò se li obriran uns expedients, hi haurà unes sancions, hi haurà unes multes, i a nosaltres, des del Grup Popular, ens agradaria saber en base a quina legislació fan comptes fer això. Tot indica que això es farà per decret i nosaltres creim que hi ha dubtes més que raonables que això es pugui fer via decret, i a més ens consta que és el mateix Consell Consultiu que els ha demanat que regulin a través d'una llei tota aquesta qüestió.

Ens agradaria saber, Sr. President, senyores i senyors diputats, si fa comptes aquest govern fer cas al Consell Consultiu i redactar una llei que empari les intencions polítiques que hi ha a la Conselleria de Foment i sobretot per part de l'Ibavi per regular el tema de les fiances dels lloguers.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom. Sr. Conseller d'Ordenació del Territori i Obres Públiques té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, les competències en matèria d'habitatge van ser transferides a aquesta comunitat autònoma l'any 84 (...) i duen implícites la gestió de les fiances. El tema de les fiances, aquesta activitat de fiances, ve ja de la Llei d'arrendaments urbans del 1920, que després va ser desenvolupada el 39 i es va encarregar l'Institut Nacional de la Vivienda que fes aquestes tasques. Després es va regular, posteriorment, el règim sancionador d'inspecció per decret d'11 de març del 49.

Mitjançant acord del Consell de Govern de data 5 de març del 87, l'Ibavi fa assumir les funcions de gestió de fiances sobre arrendaments i disposicions de saldo d'aquest compte amb un 70% per al finançament de les seves activitats i el 30% restant per a la devolució. Aquesta competència va motivar l'aprovació dels decrets 22/89, de 22 de febrer, i 109/1990, de 13 de desembre, pels quals es regulava l'obligatorietat del dipòsit, la creació del paper de fiança i la inspecció i recaptació d'aquesta. Sé perfectament que ho sabia; per açò m'estranya que facin aquestes preguntes.

En conseqüència, el decret d'11 de març del 49 i les disposicions autonòmiques posteriors dictades amb anterioritat a l'entrada en vigor de l'actual llei d'arrendaments urbans 29/94, de 4 de novembre, mantenen intacta la seva total i plena vigència en l'àmbit territorial de les Illes Balears, i efectivament el Consell Consultiu va dictaminar que mentre no es regulés per comunitat autònoma -que a més recomanava que fos via llei- idò es mantien intactes aquestes competències. Efectivament, el Consell Consultiu va recomanar que es fes aquesta llei i parlam del 94, fa 16 anys, o sigui, que des del 94 hi ha pendent una llei per regular el tema de les finances d'aquesta comunitat autònoma.

Mentrestant el que fa el Govern és aplicar la legislació actual i no ha amenaçat, a pesar que hi hagi premsa que hagi dit que hi haurà amenaces i que hi haurà multes i tal, de fet el que s'ha fet és advertir i s'ha donat un termini i no s'ha dit que es possessin recàrrecs, sinó tot al contrari, no es pensen posar recàrrecs, momentàniament.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller; el seu temps està exhaurit. La Sra. Salom té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. És a dir, que vostès estan amenaçant i espantant la gent amb expedients sancionadors, amb multes, amb recàrrecs, que posaran un cos d'inspectors per controlar si es paguen o no es paguen aquestes fiances, i resulta que vostè no fa comptes fer cap llei, no fa comptes fer una llei d'això. És a dir, fan les coses al revés. Vostès primer amenacen, espanten, no hi ha base legal per fer-ho, i una vegada que tenen la gent espantada diuen: "Bé, ja veurem si de cara a un futur feim una futura llei que reguli aquest tema".

No podem posar sancions en aquest moment, no poden posar sancions en base a aquest decret. Vostès fan les coses al revés: primer espanten, primer amenacen i després diuen que faran un llei. Jo crec, des del Grup Popular, que allò normal seria actuar amb transparència, dur aquí una llei, aprovar-la pel Govern, dur-la al Parlament, discutir-la entre tots els grups parlamentaris, donar a la gent, als ciutadans, transparència en les coses, i després aprovar tot un règim regulador d'aquesta matèria, però no fer les coses al revés com actua el pacte de progrés de la nostra comunitat. Al revés.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom. Sr. Conseller, segons les regles i normes que tenim establertes i aprovades per la Junta de Portaveus, el seu temps està exhaurit.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Està segur que no queda un segon?

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

No. Passava... Sr. Conseller, he tengut una flexibilitat extraordinària perquè passava de dos segons.

I.10) Pregunta RGE núm. 510/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a patrocini i publicitat a la revista "Espai GL".

Passam a la pregunta número 10, número de registre 510, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a patrocini i publicitat a la revista *Espai GL*. El Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquest diputat s'interessa per saber quin és el cost que té el patrocini i la publicitat inserida en el número 2 d'aquesta revista que els estic mostrant. El cost de publicitat no és la publicitat de la primera pàgina, és la publicitat de la pàgina..., la darrera, la contraportada. Quin cost té aquesta publicitat i l'entrevista que es fa a la Sra. Consellera?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sra. Consellera de Benestar Social té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Sr. Huguet, la subvenció concedida a Ben Amics per posar en marxa la revista *Espai GL* és, per a l'any 2001, d'1.950.000 pessetes. La publicitat inserida no té cap cost afegit. Li donaré més informació: És una publicació que té 32 pàgines i un tiratge de 2.500 exemplars i una periodicitat mensual.

No sé a què es refereix a allò que fa a l'entrevista. El que és cert és que no té cap cost afegit, cosa que ja li he dit. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social. Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, Sr. President. Ja sabem quin és el cost, la subvenció global anual. Com que açò és una revista que es distribueix amb caràcter gratuït, segons diu, aquest cost és d'1.250.000 pessetes. A la primera, en aquesta entrevista, hi ha dues pàgines amb dues fotografies de la consellera que patrocina precisament aquesta revista, una pàgina de publicitat, i jo supòs que per compensar a la primera pàgina, com no podia ser menys, idè la peça fonamental, qui aguanta el Govern; açò sí, amb el nas un poc llarg, que a diferència del seu que és el natural aquí crec que s'han extralimitat, és a dir, que jo diria que aquesta ajuda és directament proporcional a la longitud inserida del nas de la presidenta del consell insular.

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Sra. Consellera de Benestar Social, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Sr. Huguet, té vostè almanco més sentit de l'humor que la gent de Ben Amics, això és cert. Jo el que li contestaré és que si ha de suposar que en totes les revistes en què hi ha la meua fotografia inserida hi ha d'haver patrocini i hi ha d'haver cost, jo pens que, miri, no ens bastaria el pressupost de la conselleria de Benestar Social. Per tant, jo crec que ha intentat fer, amb molt bon humor, una crítica a aquesta revista, que és el seu parer, però jo pens que la pregunta està bastant equivocada i estava contestada en primer terme.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social.

I.11) Pregunta RGE núm. 525/01, de l'Hble. Sra. Diputada Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a entrada en vigor de la Llei del menor.

Passam a la pregunta número 11, la 525, que formula l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a entrada en vigor de la Llei del menor. La Sra. Armengol té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Des del Grup Parlamentari Socialista hem mostrat en diferents ocasions la preocupació per la correcta aplicació de la Llei del menor a la nostra comunitat autònoma. Aquí ja ho varem discutir amb una proposició no de llei que varem presentar per demanar una moratòria fins que l'Estat espanyol donàs els recursos necessaris perquè les comunitats autònomes poguessin aplicar correctament la Llei del menor.

Això no ha estat així i el Govern de l'Estat ha entrat en aplicació aquesta llei dia 13 de gener i ens pareix que sense els recursos econòmics suficients perquè les comunitats autònomes puguin dur a terme, puguin dur correctament aplicada aquesta llei del menor. Vull deixar clar que nosaltres sempre hem dit que ens pareix interessant aquesta llei del menor i que era necessària, però que el que no era just era que les comunitats autònomes s'hagin de fer càrrec d'una responsabilitat que fins ara era estatal sense recursos, era com una transferència sense recursos econòmics, i és una mostra més del patiment que sofrem les comunitats autònomes amb un govern de l'Estat que no té cap tipus de respecte pels governs de les illes, autònoms, amb una clara mostra d'involució autonòmica.

Per tant, volem saber si realment el Govern de l'Estat ha donat recursos directes econòmics a la comunitat autònoma de les Illes Balears, al Govern de les Illes Balears, per poder aplicar aquesta llei del menor, perquè creim que és un tema molt sensible, que és una llei que s'ha d'aplicar correctament i que els recursos de la comunitat autònoma no són suficients, sinó que necessitam recursos de l'Estat espanyol.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Sra. Consellera de Benestar Social té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, Sra. Armengol. Sobre l'aplicació de la Llei penal del menor ja s'ha parlat bastant, però efectivament mai suficientment, perquè és obvi que el cost de

l'aplicació d'aquesta llei serà un cost important, no únicament durant el 2001, sinó els anys que vendran, per a la nostra comunitat autònoma, per als nostres ciutadans, de la mateixa manera que és un cost per a la resta de les comunitats autònomes, donat que l'aportació del Govern de l'Estat per a la seva aplicació ha estat minsa, o jo podria dir que nul·la en un sentit estricte.

De part del Ministeri de Treball i Afers Socials, hi ha un programa d'execució de mesures per a menors infractors, però que no és un programa que està vinculat directament a l'aplicació d'aquesta llei penal juvenil, sinó que, com sap, les mesures per a menors infractors ja es venien prestant per a menors de 16 anys. L'aportació per part de l'Estat per a aquest programa és d'11,5 milions, però el que hem fet des de la conselleria, des de la direcció general, per tal d'executar aquesta llei és fer tres projectes de gestió pròpia, que són mesures alternatives a l'internament, convivència amb altra persona, família o grup educatiu, un programa de capacitació per a professionals en medi obert i tractament ambulatori per a menors infractors.

Això estaria, en part, cobert per aquests 11 milions, però la posada en marxa d'aquesta llei ha suposat al nostre govern, de moment, de moment, per posar en marxa un centre de caràcter semiobert, es Fusteret, 80 milions; per posar en marxa i adaptar a la llei i ampliar el nombre de places del centre tancat d'es Pinaret 230 milions; per posar en marxa i habilitar els programes de medi obert, 100 milions, i tenim previst començar un centre semiobert a Son Ferriol amb un cost inicial de 200 milions i un centre semiobert a Menorca i un altre a Eivissa amb un cost de 60 milions cadascun. Això suma més 700 milions per començar a aplicar la llei, dels quals, de manera -diguem-ne- indirecta i amb molt bona voluntat per part de la direcció general...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social. El seu temps s'ha acabat. Sra. Armengol... Renuncia. Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 527/01, de l'Hble. Sra. Diputada Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inversions del Ministeri de Medi Ambient a Balears en matèria d'aigües.

Pregunta número 12, 527... Sr. González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, Sr. Presidente, por una cuestión de orden. Quería preguntarle..., esta pregunta número 12 que ahora va a anunciar usted va dirigida al Ministerio de Medio Ambiente. Me temo que la Sra. Amer Riera se ha equivocado y realmente quería remitirla a las Cortes españolas, porque no creo que haya aquí ningún representante de ese ministerio.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, la pregunta, efectivament, Sr. González Ortea, aparentment va dirigida al Ministeri de Medi Ambient, aparentment, però va dirigida a la Conselleria de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears.

La pregunta número 12, 527, la formula l'Hble. Diputada Sra. Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inversions a Balears en matèria d'aigües. La Sra. Amer té la paraula.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, aquí també he de fer una qüestió d'ordre al Sr. Portaveu del Grup Parlamentari Popular, Sr. González Ortea, perquè hi ha d'haver un mínim de respecte per la Mesa que va admetre aquesta pregunta, i en segon lloc em permetrà també, Sr. President, que han de conèixer també els diferents diputats, i en concret el Sr. Portaveu, que hi ha una comissió tècnica Govern de l'Estat i Govern d'aquestes illes on es varen exposar precisament aquestes prioritats que demana aquesta diputada a la consellera de Medi Ambient.

Per tant, gràcies, Sr. President, per aquesta pregunta, i la demanaria a la consellera de Medi Ambient, a la qual formul aquesta pregunta, i en concret vull començar celebrant, Sra. Consellera, el Pla hidrològic de les Illes Balears, que va ser informat favorablement pel Consell General de l'Aigua el passat 30 de gener, sobretot per allò que ens marca la política en matèria hidràulica i tot esperant que el Govern del Sr. Aznar, el Consell de Ministres, l'aprovi.

Però allò que tenim en el dia a dia és aquesta realitat, aquesta urgència de tota una sèrie d'infraestructures hidràuliques que ja varen ser exposades precisament en aquesta comissió tècnica Govern de l'Estat i Govern de les Illes Balears i al mateix temps també varen ser exposades aquestes prioritats, aquests 16.068 milions de pessetes al Ministeri de Medi Ambient. Són tota una sèrie d'inversions en ampliació de la dessaladora de Formentera, de la dessaladora de la Badia de Palma, de les artèries d'interconnexió de les dessaladores d'Eivissa, de l'adequació de la central tèrmica d'Alcúdia per a dessalació, proveïment de Ciutadella, transvasament de Sa Costera, important també el desviament de Manacor, diferents actuacions en estacions depuradores, etc. Són tota una sèrie d'infraestructures que a més vull recordar que aquest parlament, en el Ple de dia 12 de desembre de l'any 2000 va aprovar la seva petició.

Aquí, Sra. Consellera, veim baixar els caps de setmana un ministre del Sr. Aznar a passar el cap de setmana aquí a les Balears, ve carregat de promeses i aquesta diputada allò que va fer tot d'una es mirar els pressupostos generals de l'Estat, que entén que s'han de reflectir aquí aquestes promeses, 15 (...) per comunitats, i allò que tan sols hem pogut veure és que accions en matèria d'aigua amb caràcter general 1.900 milions de pessetes, i actuacions d'infraestructures hidràuliques són 2.700 milions. És per això...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Amer; el seu temps està exhaurit.

LA SRA. AMER I RIERA:

...que deman aquesta pregunta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, efectivament, la raó per la qual el Ministeri de Medi Ambient no ha inclòs en els pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2001 les peticions que ha duit endavant el Govern de les Illes Balears els puc dir que la desconec. Jo el que puc explicar és què s'ha demanat des de la Conselleria de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears respecte a aquesta qüestió.

Val la pena fer un esment el més ràpid possible per explicar quina és la situació actual. El passat dia 28 de setembre el Ministeri de Medi Ambient va donar a conèixer als mitjans de comunicació, a través d'una diputada i d'un senador del Partit Popular, les inversions del seu departament en matèria d'infraestructures hídriques; segons aquestes informacions no sols no es recuperava el dèficit històric dels pressupostos de l'any 2000, sinó que les inversions se situaven a nivells semblants als del temps de la ministra Isabel Tocino l'any 99. Concretament, el 99 hi ha havia per a inversions a nivell de recursos hídrics a les Illes Balears 5.941 pessetes, i l'any 2001, per a enguany, n'hi ha 6.809.

En vista d'això, el passat dia 13 de novembre jo mateixa, com a consellera de Medi Ambient, explicava les prioritats que tenia el Govern de les Illes Balears en matèria d'aigua en una carta i fax al Sr. Ministre amb registre 16.684/2000, per un total de 16.068 milions de pessetes, perquè efectivament ens preocupava que aquestes inversions eren molt petites i, per tant, no podíem dur endavant infraestructures de primera necessitat de les nostres illes. Per tant li vàrem fer arribar el total de 16.068 milions de pessetes per tal que s'incloguessin en els pressuposts de l'any 2001 per poder-ho dur endavant.

Fins al dia d'avui jo he de dir que a la Conselleria de Medi Ambient no tenim cap resposta per escrit a les nostres peticions per part del Ministeri de Medi Ambient, i tenim constància que, de les dotze actuacions sol·licitades, només es troba adjudicada l'ampliació de la dessaladora de la Badia de Palma i sabem que estan avançant en la tramitació del transvasament de Sa Costera i de la depuradora de Palma. Per tant, sembla que tan sols s'atenen uns 2.000 milions d'unes peticions que superen els 16.000 milions de pessetes. Això...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. El seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Moltes gràcies. Gràcies, Sr. President.

I.13) Pregunta RGE núm. 191/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a carril per a bicicletes a la carretera entre el Port de Maó i el polígon industrial.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 13, 191, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a carril per a bicicletes entre el port de Maó i el polígon industrial. El Sr. Buades té la paraula.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Gràcies, Sr. President. És una pregunta al conseller d'Obres Públiques. S'està executant un projecte de carretera en aquest indret, és a dir, entre el port de Maó i el polígon industrial proper i voldríem saber si s'aprofitarà perquè s'habiliti un carril bici així com toca, amb els estàndards europeus, allà.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buades. Sr. Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, efectivament s'està realitzant aquesta obra que ja està pràcticament acabada; per tant, és difícil..., ens hem trobat que era difícil ja modificar molt el projecte perquè, a més a més, ha estat una obra conflictiva, donat que s'ha hagut de variar el traçat perquè hi havia unes coves BIC que han obligat i han forçat (...) el traçat.

No obstant això, en aquest moment s'està desenvolupant el Pla de vials no motoritzats, que si vertaderament veiéssim que aquesta via és necessària, probablement -ja hi ha una comissió entre la Conselleria d'Obres Públiques i la de Medi Ambient- podríem estudiar el tema, però no s'ha plantejat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori. Sr. Buades, té la paraula.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Sí, simplement per reflectir la necessitat que aquest pla de vials ha de tenir alguna connexió amb pressupostos i alguna connexió amb els projectes ara en marxa, perquè si no ens podem trobar que en el futur pla de transports no hi hagi dotació per a això, i simplement reflectir que associacions d'usuaris de la bicicleta de Menorca veuen que hi ha cada vegada més oportunitats d'habilitar aquest tipus d'itineraris i que seria interessant començar per algun projecte d'aquests que ja tenim en marxa.

Estam convençuts de la seva bona disposició en això i col·laborarem en el que faci falta perquè això vagi endavant. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buades. Sr. Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, efectivament és una necessitat, però en aquest vial en concret hi havia un problema de transport passat entre el port i el polígon industrial i la carretera de Ciutadella; llavors vertaderament era un vial no molt agradable per fer l'exercici de la bicicleta. De totes maneres a Menorca en aquest moment s'estan desenvolupant diversos projectes de carril bici i també aprofitant camins existents. Hi ha diversos convenis, estan en marxa i jo esper que pròximament podrem veure la realitat d'aquest tipus de vial.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.14) Pregunta RGE núm. 513/01, de l'Hble. Sr. Diputat Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a eficiència pressupostària del programa 423C.

Passam a la pregunta número 14, número de registre 513, que formula l'Hble. Diputat Sr. Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a eficiència pressupostària del programa 423C. El Sr. Jaén Palacios té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, formulamos una pregunta al Gobierno que esperamos que responda usted, de un programa de apoyo a actividades escolares. Este programa, como usted bien conoce y dice la pregunta, tiene un presupuesto de 22 millones de pesetas en números redondos, y destina 20 millones a gasto de personal y 2 millones a transferencias. Eso, en principio, chirría muchísimo porque nos parece a nosotros que gastar 20 millones de pesetas para transferir 2, parece que eso no es un principio de eficiencia, y queremos que usted nos explique cómo es eso posible.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jaén Palacios. Sr. Conseller de Cultura i Educació, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats; Sr. Jaén, vostè en el debat pressupostari ja va treure aquest tema. A mi aleshores crec que se'm va escapar, ara ja li ho podré explicar i per tant li agraeisc que hagi recuperat la seva pregunta.

Bé, en realitat aquests 2 milions de pessetes que formen part d'aquest programa són unes ajudes que concedeix l'Estat per a beques a associacions de pares -simplement és per explicar-li aquest concepte- i en realitat aquí és veritat: hi ha una mala presentació pressupostària d'aquestes partides. En realitat el capítol 1 del programa 423C01, hauria d'anar acumulat al capítol 1 de subprograma 423A01, i aquest conjunt de personal, que serien cinc funcionaris, gestionen ni més ni manco que 232 milions de pessetes, 40 de beques i ajuts, 175 de menjadors escolars, 55 de transport escolar, i també gestionen 326 milions de mobiliaris, 1.130 milions de funcionament de centres i 11.500 milions de centres concertats. Per tant, cinc funcionaris gestionen 13.500 milions de pessetes, aproximadament. Ara, té raó vostè que la presentació en els pressupostos no dóna a entendre això, i per tant es tractarà que el proper any quedi més clara la cosa i quedin aglutinats en un sol capítol de 423 aquests cinc funcionaris que gestionen -repetesc- la totalitat d'aquestes coses, evidentment no les beques dels 2 milions que apareixen en el capítol o en el subprograma 423C05.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació i Cultura. Sr. Jaén Palacios, té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, no me dé más explicaciones. Diga que lo han hecho mal y que todos los que han votado estos presupuestos y este programa lo han hecho mal. Diga lo que ha dicho, que va a rectificar, pero reconozca que ese programa, como yo ya le hice mención en otros programas que tenía, estaba mal, y para evaluar los programas tienen que estar bien los objetivos, bien los medios asignados.

Yo suponía que era para actividades complementarias de educación: comedores, transporte y escuelas hogar, que aquí no hay, en Baleares, que son los tres conceptos de servicios complementarios de educación; usted ahora me reconoce que eso es una chapuza. Muchas gracias por reconocerlo y espero que rectifique.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén Palacios. Sr. Conseller d'Educació té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, evidentment jo no he reconegut que sigui un nyap, jo he reconegut que l'any que ve s'ha de fer d'una manera més entenedora i de la manera més entenedora és com jo li he dit.

D'altra banda a mi no se m'ha ocorregut dir-li, a vostè, com a diputat de l'oposició, diputat "xapussa", perquè podria haver presentat una esmena de recol·locació d'aquestes coses si ja les havia interpretades. Per tant, repetesc: aquí el que hi ha són cinc funcionaris que demostren una altíssima eficiència i gestionen gairebé 13.500 milions de pessetes que representen milers d'expedients.

Això és el que diu el pressupost, Sr. Jaén, i el que vostè ha detectat és una simple anècdota de col·locació de partides, poca cosa més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

I.15) Pregunta RGE núm. 514/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a problemes d'ampliació de l'aeroport d'Eivissa.

Passam a la pregunta número 15, 514/01, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a problemes d'ampliació de l'aeroport d'Eivissa. El Sr. Marí i Tur té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Quina ha estat la resposta donada per la consellera de Medi Ambient a la carta que li va dirigir el director general d'Aena referent a les alternatives presentades per solucionar els problemes d'ampliació de l'aeroport d'Eivissa?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí Tur. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, tot i que encara es troba en estudi pels serveis tècnics de la Direcció General de

Recursos Hídrics i per tant no ha pogut ser contestada aquesta carta, he d'assenyalar que l'estudi presentat representava tan sols una simple consulta sobre la idoneïtat de tres possibles alternatives per al desviament del torrent de sa Font.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sr. Marí Tur, té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Vergonya, Sra. Consellera, vergonya. Vostè, com deia ahir un titular d'un diari d'Eivissa, "*Ibiza lo tiene mal con la mallorquina Margalida Rosselló*". Vostè malbaratarà per la seva mala gestió 4.000 milions de pessetes que l'Estat vol dedicar a l'aeroport d'Eivissa amb intervencions des del 2001 fins al 2003, i el dia 6 d'octubre del 99 el president d'Aena li va enviar una carta en què li demanava que solucionàs vostè el problema del torrent de sa Font. No l'ha contestada. El dia 21 de setembre del 2000, el president i director general d'Aena li va tornar a reiterar aquesta pregunta. Vostè no la va contestar.

Sort que el president del Govern sembla ser que vol ajudar en allò que vostè no és capaç, perquè en declaracions fetes a una emissora d'Eivissa va dir que ha parlat amb vostè per tal que faci via per solucionar aquest problema de l'aeroport d'Eivissa, que té el consens de totes les forces polítiques.

Vostè, Sra. Consellera, és el revés del rei Midas. Aquest rei, tot el que tocava ho convertia en or; vostè, tot el que toca que fa referència a Eivissa ho converteix en un problema, i si no, el port de Sant Antoni, els camps de golf, la moratòria, vostè ha atropellat un dret més que centenari de les legítimes d'Eivissa, les carreteres, les (...), i en aquest cas l'aeroport; i el Govern considera prioritària la reforma de la pista de l'aeroport; tothom ho considera prioritari menys vostè. La pista d'emergència és necessària, fa alguns anys va haver-hi un accident d'un avió alemany que va impedir que l'aeroport d'Eivissa estigués obert durant un temps. És a vostè que li haurem d'agrair els eivissencs aquesta falta de seguretat a l'aeroport d'Eivissa, el mateix que és a vostè que hem d'agrair els eivissencs aquesta controvèrsia social que la incapacitat de vostè fa que no sàpiga resoldre cap ni un dels problemes que vostè mateixa crea i suscita dins la societat eivissenca. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí i Tur. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, jo en primer lloc li demanaria que es tranquil·litzi, i en segon lloc que no creï alarmisme, perquè en realitat no ha de donar tota aquesta

magnificència a una consellera, perquè si no, realment seria una força que crec que no és així. Per tant, Sr. Diputat, en primer lloc posem les coses en el seu ordre, que és així com s'hauria d'haver fet a Eivissa.

En primer lloc dir-li i tornar-li a repetir que precisament el que té la Conselleria de Medi Ambient és fer un estudi pels serveis tècnics respecte de quina ha de ser de les alternatives que presenta Aena, quina és la més viable per dur endavant aquest desviament del torrent de sa Font Això està als serveis tècnics, hi estam fent feina. Jo li voldria dir que el Govern anterior moltes vegades va estar anys a contestar una cosa d'aquestes, i per tant, vagi alerta amb el que diu. Senzillament s'està estudiant, com he dit; i precisament totes aquestes solucions són viables hidràulicament, però cal valorar els costos econòmics i ambientals. En aquest sentit el desviament de l'actual llit del torrent ja està fet, i senzillament del que es tracta és d'un altre tipus de desviament que des de la Conselleria de Medi Ambient, com dic, no hi ha cap dificultat en poder donar aquesta solució quan els tècnics ho hagin estudiat en la seva complexitat, per responsabilitat, Sr. Joan Marí i Tur.

I en segon lloc, per favor, no faci alarmisme, perquè jo crec que això no és bo ni per a vostès ni per a la ciutadania d'Eivissa. I li he de dir que respecte del tema de la pista de rodadura, precisament l'informe enviat per Aena diu clarament: "*Garantizar en momentos punta que se producen ocasionalmente que el aeropuerto no se vea obligado a desviar vuelos hacia aeropuertos alternativos, con el perjuicio correspondiente que ello ocasiona al sector turístico de la isla*". Per tant, li dic que el tema d'urgència no el magnifiqui, això en primer lloc, sinó que ho faci en els termes de la justa correcció; i en segon lloc tornar-li a dir una cosa, Sr. Joan Marí i Tur: La Conselleria de Medi Ambient no és qui dóna el permís per fer aquesta pista o no; i per tant el que fa la Conselleria de Medi Ambient és fer el que ha de fer, que és estudiar amb seriositat un projecte, i evidentment dir que les qüestions no s'han de fer, com dic, magnificar, sinó veure en el seu just calat que pertoca.

I una altra cosa també dir-li, que evidentment també el que diu la Conselleria de Medi Ambient, que aquesta qüestió respecte de la pista de vol, és un tema que competeix a competències diverses, i entre elles també al Consell Insular, però la Conselleria de Medi Ambient fa la feina. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient, el seu temps s'ha esgotat.

I.16) Pregunta RGE núm. 515/01, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a propostes a la Unió Europea per part de la Conselleria d'Agricultura i Pesca en relació amb la PAC.

Passam a la pregunta número 16 i darrera, que és la 515/01, que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup

Parlamentari Popular, relativa a propostes a la Unió Europea per part de la Conselleria d'Agricultura i Pesca en relació a la PAC. El Sr. Cardona té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, el comissari Fischler va anunciar noves iniciatives per simplificar la documentació de la política agrícola comuna. Aquestes mesures pretenen sobretot reduir la gran càrrega burocràtica que imposa per la PAC no només a les autoritats estatals i regionals, sinó també als agricultors i ramaders, i d'aquesta manera la Comissió presentarà un pla simplificat per als petits agricultors i ramaders, amb la idea de pagar quantitats anuals fixes dels pagaments directes per a aquells agricultors i ramaders que reben relativament pocs sous.

Els estats membres i les regions poden presentar propostes a la Comissió per dur endavant aquesta iniciativa, i la meua pregunta és: quines propostes ha presentat la Conselleria d'Agricultura del Govern de les Illes Balears a la Comissió de la Unió Europea per tal de simplificar la gestió i la càrrega burocràtica de la PAC. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cardona. Sr. Conseller d'Agricultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament com vostè ha dit, Sr. Cardona, els estats membres poden presentar propostes a la Unió Europea, no així en el nostre marc jurídic i constitucional les comunitats autònomes. No passa així a tots els estats, perquè hi ha estats no tan centralitzats com l'Estat espanyol que sí que permeten que les seves regions puguin presentar propostes directament en aquests temes, però a l'Estat espanyol són els estats membres.

Per tant, referit a la seva pregunta és ben clar: la nostra comunitat autònoma no està en condicions ni pot fer cap proposta a la Unió Europea, ho ha de fer en tot cas dins el marc de l'Estat i dins el marc de la conferència sectorial que junta les diferents comunitats autònomes amb el Ministeri d'Agricultura. En aquest sentit, hem tengut coneixement de la proposta de simplificació a la qual vostè ha fet esment, i pensam que, tot i que afectarà una part reduïda dels agricultors de les Illes Balears i de l'Estat espanyol, pensam que és una mesura positiva, és una mesura a la qual s'ha de donar suport, i així ho hem expressat dins el context de la conferència sectorial.

D'altra banda, el que sí està a l'abast d'aquesta comunitat autònoma és intentar simplificar al màxim totes les tramitacions, i intentar facilitar que aquest complex món normatiu i burocràtic s'agiliti al màxim, en benefici dels agricultors i ramaders. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Agricultura. Sr. Cardona, té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA.

Gràcies, Sr. President. Anem a veure, jo no li dic que ho hagin de presentar directament a la Unió Europea, aquestes propostes, perquè bona part dels projectes que es presenten es fan sempre pel mateix camí, via Ministeri d'Agricultura; i el fet és, Sr. Conseller, que nosaltres -quan dic nosaltres pens en la comunitat autònoma- haguéssim pogut presentar idees, haguéssim pogut fer propostes en funció precisament de la nostra característica insular, i haguéssim pogut fer propostes al Ministeri perquè ell a la seva vegada les assumís, i les presentàs a la Unió Europea; i, com ens ha passat moltes de vegades -ja li vaig parlar una altra vegada d'ajudes per fer conèixer la PAC, no hem presentat res. A mi em ve bé la proposta que ha fet l'Estat espanyol, però m'hagués vengut molt millor que hi hagués hagut esment, que hi hagués hagut voluntat per part del Govern balear de presentar propostes pròpies i que afectassin directament la nostra comunitat, i això una vegada més no s'ha fet. Jo ja sé que és pesat, jo ja sé que preparar i preveure el futur és difícil, però és una de les nostres feines, i realment Sr. Conseller per aquest camí no anam. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cardona. Sr. Conseller d'Agricultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, evidentment estam parlant d'un tema d'abast europeu, que és la política agrària comuna, i estam parlant d'un tema en el qual la nostra comunitat autònoma hi té una veu, però evidentment, com vostè ha dit, la té dins el context que la té, dins el marc normatiu que la té. Per tant, jo em referiria al Congrés Rural, que és un marc de debat i de participació que està precisament previst per fer possible l'anticipació de tota una sèrie de propostes, i a dins aquest context esper que d'una manera consensuada podran sortir propostes que enriqueiran la nostra aportació a la política agrària comuna dins la Unió Europea.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Agricultura. Amb aquesta pregunta i la intervenció seva queda esgotat el torn de preguntes.

II.1) Moció RGE núm. 5578/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a problemàtica del tancament de llits hospitalaris i problemàtica laboral al Complex hospitalari de Mallorca. (Derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 4502/00).

I passam al punt següent de l'ordre del dia, que és la moció 5578, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a problemàtica del tancament de llits hospitalaris i problemàtica laboral al Complex Hospitalari de Mallorca. Aquesta moció està derivada del debat de la interpel·lació 4502. Per defensar la moció el Sr. Francesc Fiol té un temps de deu minuts.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. No pot sinó començar dient que m'envaeix certa nostàlgia quan pensa en el moment de redactar aquestes notes, que s'està preparant una moció que prové d'una interpel·lació que es va substanciar el segle passat, i que això convida a la reflexió que tots som ja homes i dones del segle passat, però que això també ens ha d'animar en aquest segle present i a treballar per la gent del futur en un clima de concòrdia i de cooperació, que jo intentaré també dur i contribuir des d'aquesta tribuna que sigui possible dins aquest parlament, i que estic segur que serà un esforç compartit per tots. Però a la fi les qüestions continuen sent les que eren abans, i naturalment avui el que es pretén mitjançant la moció que es presenta avui a aquest parlament, són dues qüestions ben senzilles: en primer lloc reprovar la política de tancament de llits del Complex Hospitalari de Mallorca; i en segon reclamar una definició de les necessitats, dels recursos socio-sanitaris a les Illes Balears.

Naturalment tot això té una justificació basada en el debat de la interpel·lació, substanciat, com ja he dit, dia 5 de desembre de l'any passat; i vull dir que a la nostra manera de veure va quedar palès i va quedar expressat molt clarament que de totes les explicacions que aquí es donaren per part de la responsable de Sanitat i Consum, la consellera Aina Salom, va quedar molt clar que la política de tancament de llits o de limitació de llits utilitzables a un moment determinat obeïa certament, com s'havia dit als mitjans de comunicació, i com nosaltres també havíem sospitat, i com ningú havia negat, per altra banda, a una espècie de mecanisme per pressionar una millor finançació dels contractes programes amb Insalud, objectiu final lloable, com ja vaig dir en aquell moment, però no -a la nostra manera de veure, ho dic amablement- quant als mitjans que s'utilitzaven per aconseguir aquesta finalitat, que al final les patien els ciutadans que estaven malalts i que necessitaven hospitalització, sense perjudici que efectivament el darrer responsable quant a assistència sanitària avui per avui -també parlaré d'aquesta qüestió, un moment- és Insalud.

Per tant, jo no volia defugir aquesta qüestió, però sí que volia posar de manifest que ens pareixia que la política en aquest sentit de la Conselleria no era correcta, així ho plantejarem a la interpel·lació, i lògicament i subsegüentment s'ha de dur avui a aquest debat la condemna -naturalment en termes de dialèctica política- la condemna d'aquesta posició. Fins i tot, si m'ho permet, la consellera va arribar a utilitzar un

eufemisme que no vull deixar de recordar aquí, va arribar a dir que amb aquesta política s'havia millorat l'espai de confort de cada malalt. Evidentment, però dels que aconseguïen ingressar, perquè dels que no aconseguïen ingressar no s'havia millorat el confort; reduint llits buidava habitacions, però clar, hi ha gent que no pot ingressar i que queda als passadissos o que no pot ingressar i ha d'anar a altres recursos sanitaris. Per tant, aquesta és una qüestió que volia deixar ben clara, perquè aquest és un dels punts que es plantegen avui a aquesta moció.

Es va tocar també la política de personal, que era una política a la nostra manera de veure erràtica i equivocada en bastants qüestions. I no vull tampoc deixar de recordar que la intervenció de la consellera va començar explicant que òbviament un dels (...) d'aquest govern és que tot el que es feia abans es feia malament i tot el que es fa des que hi ha el pacte de progrés es fa bé. És una manera de veure les coses curiosa, i en aquest sentit la consellera explicava que la política de personal abans era molt dolenta, però que ella havia aconseguit signar -i així començava la seva intervenció- un pacte per la contractació, dia 19 de maig amb la totalitat dels sindicats es va signar un acord per la selecció i provisió de llocs de feina a l'empresa pública Gesma com a fita fonamental de la gestió de personal d'aquests anys. Jo me'n record que vaig contar qualche qüestió curiosa, com la del cèlebre cas del Doctor Arturo López, que era responsable, se'n recordaran, de prevenció de riscos laborals, que li digueren "t'hem de baixar un poc el sou", i al final aquell home se'n va anar, i després de cercar i cercar varen acabar contractant una altra persona que costava més; o també vaig recordar les maneres -que, per cert, res més se n'ha sabut- les maneres tiràniques del director de l'Hospital Psiquiàtric, que prohibeix que la gent es reuneixi, i ho prohibeix per escrit.

Bé, però estava parlant d'aquest famós pacte que la consellera va esgrimir com a principal argument de la seva actuació en els temes de personal. S'havia aconseguit un acord sobre selecció i provisió de llocs de feina, i això era la solució definitiva de la qüestió de personal a Gesma, però resulta que pocs dies després, molts pocs dies després que la consellera explicàs tot això dins aquest parlament, un sindicat interposa una demanda de conflicte col·lectiu per incompliment del vigent acord sobre selecció i provisió de llocs de feina. És a dir, pocs dies després que la consellera explica en aquest parlament que abans es feia tot malament, ara es va tot bé, hem signat un acord amb tots els sindicats que resol els problemes de personal a Gesma, ens trobam que un dels sindicats firmants ja es veu en la necessitat..., jo no ho vull jutjar, hi ha hagut la conciliació i no hi ha hagut avinença, com és natural, hi haurà un judici i hi haurà les corresponents sentències; i jo no ho he de jutjar, només ho cont i ho pos de manifest: ja hi ha un sindicat que ha interposat una demanda de conflicte col·lectiu amb Gesma per incompliment d'aquest acord tan magnífic que s'havia signat, que és possible que fos bo l'acord, és possible, el que passa és que, segons es conta, en aquest (...) de conciliació, que ara no m'entendré a explicar-los, han comès tota una sèrie d'irregularitats o d'incompliments d'aquest conveni que s'havia signat per resoldre aquesta situació. Per tant, ens trobam que és possible que se signin que puguin ser positius, que és ver que se signen acords, però llavors ens

trobam que presumptament -insistesc, perquè això és un tema no decidit, però almenys des del punt de vista d'un determinat sindicat- això ja s'han incomplert en diverses ocasions que aquí relata d'una forma molt interessant.

Per tant, la política de personal nosaltres creim que, lligada a aquesta política hospitalària, tampoc funciona de la manera correcta. I no vull deixar, encara que veig que tenc poquíssim temps, de parlar d'un tema que va lligat a tot això, però que és d'una actualitat absolutament obligatòria, perquè avui mateix els periòdics en parlen, i n'han parlat aquesta setmana passada, i és una qüestió molt important, és el tema de les transferències de la gestió de l'assistència sanitària. Jo crec que el Govern de José María Aznar ha impulsat d'una forma forta i decidida aquestes darreres setmanes el procés de transferències. D'això en som tots conscients. Probablement és un procés que va lligat amb altres qüestions d'ordre financer i d'ordre econòmic que tenen un interès també per a les comunitats autònomes. Però el que és cert i segur, i tots ho sabem, és que això s'ha impulsat d'una forma molt immediata, i que de fet el març es reuneix ja per primera vegada la Comissió del Govern balear amb l'Insalud m'imagin i amb el MAP, per començar a parlar en quins termes s'han de fer les transferències. Jo els vull dir dues coses: a nosaltres no ens va sorprendre que el subsecretari Rubén Moreno plantejés i llançés aquest projecte, perquè està en el programa del Partit Popular, i creim que s'ha de dur a terme. El que sí ens va sorprendre és que es creés el fòrum per les transferències a la comunitat de les Illes Balears i no se'ns convidés a participar, quan sap la consellera, perquè ho he dit en aquesta tribuna moltes vegades, i ho he dit en privat també qualque vegada, que nosaltres estam absolutament disposats a contribuir decididament, com a parlamentaris d'aquestes illes, en aconseguir la millor transferència possible per a les Illes Balears, perquè nosaltres en aquesta qüestió no tenim altra preferència que els interessos de les Illes Balears i els interessos de la gent de les Illes Balears, i ens sorprèn que de qualque manera se'ns hagi marginat.

També ens sorprèn que el doctor Pomar, director general de Sanitat, fes unes declaracions a *El Día de Baleares*, diumenge 28 de gener: "*El Govern pide financiación separada para las transferencias sanitarias*". Aquesta és una qüestió molt complexa per abordar amb el poquíssim temps que tenim, però em sorprèn que el Govern balear ja hagi decidit que vol respecte d'aquesta qüestió una finançació separada; perquè jo, que no tenc una idea clara d'això, i li dic així, públicament, no tenc una idea clara d'això, sospito que ens pot interessar més una finançació conjunta. Però bé, m'han estranyat molt dues coses: que es posicionassin en aquests termes, i que ho fes el Sr. Pomar, perquè a mi em pareix que és un tema que Hisenda de la comunitat autònoma hi tindrà una opinió i un pes fonamental, en aquest debat; això és una cosa que no es pot discutir. Per tant, m'ha sorprès que es manifestassin en aquests termes.

Però nosaltres coincidim, consellera, amb les seves declaracions d'avui, que vostè té l'obligació de demanar els dèficits històrics que existeixen en aquesta comunitat en matèria de finançació i assistència sanitària. Però m'agradaria que amb aquest tema fóssim rigorosament seriosos: nosaltres el que pretenem és que aquests dèficits històrics en infraestructures,

atribuïbles no al Partit Popular, atribuïbles al poder central en termes conceptuals, hagi governat el franquisme, la UCD, el Sr. Gonzálezo el Sr. Aznar, aquest problema el tenim històricament, jo demanaria que es fes un raonament seriós respecte d'això, perquè ens tendran al costat. Ara bé, també m'agradaria que no induíssim a la confusió mesclant conceptes com despesa per habitant amb dèficit d'inversions, perquè tots sabem, però per ventura el públic no ho sap, que no és el mateix, i una cosa és el dèficit que hi pugui haver d'inversions, i l'altra és la despesa per habitant, que va lligada al consumsanitari, que en aquesta comunitat té unes especificacions molt determinades.

I vull acabar, amb la benevolència del Sr. President, per un minut només, perquè la segona part d'aquesta moció pretenia també reflectir la preocupació que té el Grup Popular pel tema sociosanitari, jo crec que és un tema que es va avançar al debat l'altre dia, fins i tot nosaltres demanàrem a la consellera Caro que digués qualque cosa -està en el *Diari de sessions*-, no va intervenir, i no li interessa molt l'assumpte, pel que es veu, perquè avui tenia ocasió també d'estar present aquí. Però en qualsevol cas sí que no vull deixar de dir que aquesta és una preocupació profunda dels ciutadans de les Illes Balears, perquè ens trobam amb una demanda creixent que hem d'atendre, i també en aquest sentit, insistesc, ens tendran al costat per contribuir a fer el necessari perquè aquest tema se solucioni de la millor manera possible, de la mateixa manera que ens tendran a devora en el tema de la finançació de les Illes Balears, que ho he dit moltes vegades aquí, ho he dit als mitjans de comunicació, li he dit a vostè també qualque vegada en privat: nosaltres no tenim més compromís que aconseguir (...) possible de la sanitat, i voldria...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, Sr. Fiol.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Termino ahora mismo, Sr. Presidente. Voldria que entengués aquesta reprovació que avui pretén votar el Grup Popular com una cridada d'atenció, com la necessitat de recuperar qualcun dels valors dels quals vostè ha fet gala en qualque moment, que en aquests moments creim que estan perduts, i convidar-la que en aquest projecte sociosanitari comptàs amb nosaltres, de la mateixa manera que comptàs amb nosaltres en el fòrum que ha creat de transferències, perquè creim que tenim, com a mínim, com a representants que som d'una part molt important de la població de les Illes Balears, qualque cosa que dir. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Fiol. Para fijar la posición, ¿grupos que deseen intervenir? Por el Grupo Mixto tiene la palabra el Sr. Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. No és costum dels diputats del nostre grup, o no ho era fins ara, intervenir en el torn de fixació de posicions quan es tractava d'una moció, i més una moció com la que presenta el Partit Popular, que es limita a lamentar i reprovar la política de tancament de llits hospitalaris. A més, en la intervenció que ha fet el Sr. Fiol, que ha demostrat que és un bon parlamentari, i que té molta d'habilitat en aquest tema, en tota la intervenció no ha parlat per res de llits hospitalaris, ni ho ha anomenat. Supòs que ho feia perquè si la Sra. Consellera tenia la temptació de contestar-li, sempre li podria dir "escolti, no em llegeixi, sinó que contesti'm el que jo li he demanat". Doncs no es preocupi, Sr. Fiol, que nosaltres, que pensam que treure la veritat en el tema dels llits hospitalaris és un tema important per als ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes, pensam contestar-li, encara que sigui en una moció subsegüent a una interpel·lació que, com vostè diu, ve del segle passat.

Sr. Fiol, els diputats del Partit Popular tenen la rara habilitat darrerament de tirar-se pedres damunt el seu fràgil terrat, i aquest és un d'aquests casos. A la interpel·lació, que, com vostè ha dit, es va debatre al segle passat, vostè deia -i llegiré textualment-: "en segon lloc vull fer una manifestació. El tema dels llits hospitalaris és tal vegada el que menys ens ha de preocupar, a la meua manera de veure" -deia vostè- "en el moment en què estigui obert l'hospital de Son Llätzer, i en el moment en què es pugui posar en marxa l'hospital d'Inca, amb un escenari de demanda decreixent de llits hospitalaris, perquè saben vostès molt bé que progressivament es va a la cirurgia major o ambulatòria, a internaments hospitalaris de menys dies, per tan decreix la demanda de llits hospitalaris, i podem donar resposta clara a totes aquestes demandes". No entenc per què varen presentar ni la interpel·lació, i menys encara la moció que avui debatem; perquè pens, Sr. Fiol, que vostè en això que deia el dia de la interpel·lació té tota la raó, que el problema d'aquesta comunitat autònoma és que l'Estat, que és el competent en matèria d'Insalud fins ara, no ha invertit el mateix que a altres indrets d'aquest estat, i ens trobam en la situació en què ens trobam per culpa dels diferents governs centrals que hi ha hagut en aquest estat, i l'actual, jo no sé si ho recorda, Sr. Fiol, és del Partit Popular i amb majoria absoluta. Per tant, té totes les possibilitats d'arreglar-ho. I jo agraeix les seves paraules aquí, encara que no anaven referides al tema de la moció, dient que la Sra. Consellera podria comptar aquí amb el suport del Partit Popular per intentar aconseguir aquest tema. Jo des d'aquesta tribuna l'emplaç que continuï amb aquesta actitud, perquè va en benefici no d'un diputat ni d'un grup ni d'un partit, sinó en benefici de tots els ciutadans d'aquestes illes.

Li vull dir que no pensi que això és victimisme. No, només li dic que vostè té raó en el que va dir a la seva interpel·lació, que la solució definitiva a aquest problema vendrà del Partit Popular. Vostè, que és un membre destacat d'aquest partit, té la possibilitat de contribuir perquè això el Govern del Partit Popular, que governa a Madrid, ho pugui aconseguir. Esperem que aquesta solució no es retardi, i que no ens anem acostant a les eleccions del 2003 o el 2004 per trobar aquestes solucions,

perquè això seria un exemple deplorable d'electoralisme, que algú fos capaç de jugar amb l'atenció sanitària als ciutadans d'aquestes illes per fer electoralisme, seria una cosa d'allò més mesquina. Jo no crec que els diputats del Partit Popular tinguin pensat actuar d'aquesta manera, i jo esper que a partir d'ara es donarà l'impuls perquè la situació hospitalària millori.

Sobre el tema del tancament de llits vull a més manifestar que nosaltres, els diputats d'Unió Mallorquina, donam suport a la gestió que ha fet fins ara dels recursos econòmics el Govern de les Illes, ja que intenta suplir l'aportació que nosaltres consideram mísera de l'Insalud, que ha estat governant amb distints governs per l'Estat de Madrid. Però em sembla molt bé que, si no són necessaris determinats llits, sempre que hi hagi un pla d'actuació ràpida per tal de fer front a possibles emergències, aquests llits supletoris es tanquin si no estan planificats.

El que tampoc no té nom és que l'Insalud estigui pagant actualment per cada plaça que ocupa, i no per cada plaça que hi ha disponible per malalts. Vostè posi's en la pell de qualsevol empresari que hagués d'actuar de la mateixa manera -i jo sé que vostè en matèria sanitària pensa que s'ha d'actuar com un empresari- i va, quin negoci! Es paga per plaça que ocupen, no per plaça que es té disponible, plaça que es té reservada per a això; i quan els hospitals de Son Dureta o de Manacor li costen a l'Insalud per malalt i dia, per llit i dia, prop de 40.000 pessetes, i l'Insalud paga només al Govern pels llits que utilitza 12.000 pessetes, a nosaltres ens sembla penós.

Això és, Sr. Fiol, senyors i senyores del Partit Popular, el que han de mirar vostès de resoldre a Madrid, i no venguin aquí a marejar la ciutadania amb mitges veritats. Necessitam que com abans s'inauguri l'hospital de Son Llätzer, que hi hagi una dotació per invertir el més aviat possible l'hospital d'Inca, i que mentrestant es paguin els llits que s'utilitzin al seu preu just, sense que això suposi un sobreesforç per a l'economia, per al pressupost d'aquesta comunitat autònoma. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Nadal. Por el Grupo Parlamentario Izquierda Unida y Ecologista tiene la palabra el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que a l'actualitat li degué jugar una mala passada al Sr. Fiol, que quan va presentar aquella interpel·lació era un moment en què en els mitjans de comunicació hi havia una certa polèmica, i tal vegada va pensar "d'aquí en podem treure alguna mica de rendiment polític": Avui en dia, ha passat tot el temps que passa, hi ha hagut el període de Nadal i gener, que és inhàbil, i ara aquesta polèmica està bastant oblidada, i clar, hem de debatre ara, hem de veure si aprovam una moció conseqüència de la interpel·lació. Jo tenia entès que una moció és allà on un grup fa unes propostes concretes, en positiu, de coses que pensa que s'han de fer. A mi m'agradaria veure que aquí realment el Grup Parlamentari Popular proposàs alguna cosa, digués en positiu, suggerís a la Conselleria o al Govern que fes alguna cosa concreta. No ho fa.

De fet, amb la literalitat, parla que el Parlament hauria de lamentar i reprovar la política de tancament de llits hospitalaris del Complex Hospitalari de Mallorca. No sé si alguna persona ha tancat llits a alguna banda, però crec que va quedar ben clar en el debat de la interpel·lació quina és la política que s'està fent quant als llits que se cedeixen a l'Insalud, que no han estat mai utilitzats completament, que en tot cas hi ha una política hospitalària de procurar que les habitacions no estiguin ocupades per més llits dels que puguin admetre, i això no ha significat que hi hagués cap malalt que deixàs d'atendre.

I llavors en el títol parla també de la problemàtica laboral, que ja venia a la interpel·lació, però curiosament aquí, amb la moció, no en sentim ni una paraula, la polèmica que hi havia hagut en algun moment havia desaparegut, i ara, a l'hora de sortir a la tribuna n'ha descobert un de nou i en tornar a parlar, però aquí no hi ha ni una sola proposta que faci referència a problemàtica laboral. Sí que se'n fa una, que és reclamar una definició de les necessitats i els recursos socio-sanitaris; no diu bé a qui ho hem de reclamar, però en fi, si vostè, com tot el seu partit, ara encara no fa un any varen aprovar amb el seu vot una proposició que donava al Govern 18 mesos per fer un estudi socio-sanitari, esperin una miqueta. Sabem que el Govern ho té bastant avançat i que aviat es podrà presentar, però no té sentit ara, quan -ja dic- si no vaig equivocac, el mes..., el 20 i busques de febrer de l'any passat es va acordar deixar 18 mesos al Govern perquè fes aquest estudi.

Realment en el debat, jo voldré encetar una cosa, en el debat de la interpel·lació quan el Sr. Gascon va dir al Sr. Fiol i ell va haver de reconèixer que estava d'acord, que els punts que hi hauria d'haver en una moció que fos constructiva sobre els problemes hospitalaris de les Illes eren l'obertura immediata de Son Llätzer, dotació pressupostària suficient per obrir Inca i Menorca, i contracte programa adequat amb l'Insalud. Aquests són realment els problemes. N'hi podríem afegir alguns més: Què passa amb Son Dureta?, o també citar l'Hospital de Can Misses, que tampoc no és un exemple meravellós de funcionament, però què passa amb tots aquests problemes? Tots ells són competència de l'Insalud i l'Insalud està governat pel Partit Popular, que té el Govern central i aquestes competències.

Realment, sí, sempre es fa una oferta de col·laboració, "nosaltres donarem suport" i no sé què, però el que podrien fer, si volen fer alguna cosa pràctica per resoldre els problemes hospitalaris d'aquestes illes és reclamar als seus companys de partit de Madrid que resolguin els temes que són competències seves i, sincerament, vostès poden mantenir aquesta moció que, ja dic, no fa ni una sola proposta en positiu, però jo els recomanaria en benefici seu, per no fer el ridícul, que la retirassin perquè això no té contingut. Sincerament crec que l'haurien de retirar, però en fi, si no ho fan, els anunciï que nosaltres lògicament votarem en contra.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramon. Por el Grupo Parlamentario PSM-Entesa Nacionalista tiene la palabra el Sr. Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, en aquesta primera intervenció de l'any, del segle, del mil·lenni, compartim amb el Sr. Fiol, portaveu del Grup Parlamentari Popular, que sí que valdria la pena anar introduint noves maneres de manifestar l'opinió parlamentària a la resta de grups, de forma i manera que aconseguíssim convèncer d'allò que creim uns i altres que és profitós per al conjunt de les Illes Balears.

Tot i això, sí que li vull dir que si la seva interpel·lació és, com vostè ha reconegut, del segle passat, sembla ser que la seva insistència també, continua essent la mateixa, cosa que a nosaltres ens agrada perquè aquest tema, el tema de la sanitat pública a les Illes Balears, és un tema que ens interessa que se'n parli, i a més a més ens interessa que se'n prenguin decisions concretes, decisions que arribin a la ciutadania, no només discussions de tipus parlamentari entre diputades i diputats, sinó que es concretin en accions ben tangibles per part de la ciutadania.

Es deia a la presentació d'aquesta moció que presenta el Grup Parlamentari Popular, s'al·ludia a la política de personal (...), s'ha al·ludit a la demanda de conflicte col·lectiu per part d'un sindicat, s'ha parlat de les transferències de sanitat al Govern de les Illes Balears i s'ha donat l'opinió que seria molt millor que es fessin conjuntament que no per separat, i s'ha dit també que el Govern de les Illes Balears pot comptar amb el suport del Grup Parlamentari Popular a l'hora de reclamar al Govern de l'Estat tot allò que faci falta que millori la situació sanitària en aquestes illes. Nosaltres, des del nostre grup parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, ens volem sumar al que ha dit el representant del Grup Parlamentari Mixt i al que ha dit el representant del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, en el sentit que més ens agradaria -i li ho hem de dir així, Sr. Fiol, senyor portaveu del Grup Parlamentari Popular- molt més ens agradaria que, en lloc de posar-se..., de manifestar que es posen al costat del Govern de les Illes Balears per reclamar, es posassin molt més intensament devora el seu govern del Partit Popular a l'Estat a l'hora de transferir. Està molt bé que donin suport al Govern de les Illes Balears, i nosaltres creim que això és molt valuós i que és de reconèixer la voluntat positiva que manifesten aquí, però per a nosaltres és no res, per a nosaltres és pura paraula si això no es tradueix llavors amb la mateixa intensitat amb què vostès, al Govern del Partit Popular que governa l'Estat, també l'empenguin a transferir en les millors condicions possibles.

Aquesta moció que vostès presenten té dues situacions que realment són problemàtiques per a aquestes illes nostres, però que nosaltres no les consideram idèntiques. Una és el tancament de llits hospitalaris i l'altra és la situació laboral en el Complex Hospitalari de Mallorca.

Respecte al tancament de llits hospitalaris, en podem parlar, debatre i discutir totes les vegades que vostès vulguin, tenen tot el dret a dur-ho aquí. Jo només vull recordar que ja dia 6 de juny, en un debat d'interpel·lació sobre ordenació i planificació de l'assistència sanitària a les Illes Balears i sobre la gestió dels hospitals del Complex Hospitalari de Mallorca, en aquesta cambra ja vàrem debatre temes relacionats amb llits, amb tancament de llits, i allà nosaltres dèiem i tornam a repetir aquí avui que en polítiques sanitàries que són compartides entre el Govern de les Illes Balears i el Govern de l'Estat espanyol no consideram que sigui del tot correcte interpel·lar només un dels dos governs responsables. Només interpel·lar el Govern de les Illes Balears per assumptes que tenen a veure amb el Govern de les Illes Balears i amb el Govern de l'Estat, ens sembla que no acaba de ser del tot correcte. Ho dèiem dia 6 de juny; ho tornam a dir avui dins el mes de febrer de l'any 2001.

Però també vostès -i aquesta moció resulta de la interpel·lació a la qual ara em vull referir- vostès varen fer una interpel·lació no ja el mes de juny, sinó dia 5 de desembre de l'any passat en què es referien a la problemàtica del tancament de llits hospitalaris i problemàtica laboral en el Complex Hospitalari de Mallorca, i allà també varen dir, i jo crec que se'n recordaran, perquè gràficament ho explicàvem d'una forma que jo crec que degué quedar dins la ment de qui escoltava: quan un veu així com estan determinades sales on hi ha llits hospitalaris -recorden la visita efectuada a l'Hospital General?- diu que se n'haurien de tancar més, perquè així no poden continuar oberts. Aleshores tornam a repetir que nosaltres creim que val la pena que l'atenció sanitària des d'aquestes illes sigui la millor, però parlar del tancament d'uns quants llits hospitalaris... Per cert, Sr. Fiol, li ho hem de tornar a demanar, perquè amb totes aquestes intervencions anterior no hem arribat a aclarir quants de llits es tanquen; quan parla de tancament de llits, li puc demanar i vostè em pot contestar: tancament de quants de llits?, perquè això servirà per a la meua argumentació, per llavors dir-li que si vostè em parla de 15, de 17, de 20, de 50, de 200, jo li hauré de dir: "Per què amb la mateixa força no reclama l'obertura, -l'obertura- l'obertura d'instal·lacions hospitalàries que tendran moltíssims més llits que aquests que es tanquen als quals fa referència?"

Respecte de la situació laboral en el Complex Hospitalari de Mallorca, nosaltres creim que precisament degut a l'actuació que han tengut els que presenten aquesta moció durant els anys de govern anteriors, l'han feta tan complexa que mentre es mantengui un desgavell tan gran entre tan diversos models de gestió hospitalària a les nostres illes, més val que ho deixin fer, i més val que no s'empitjori més aquesta situació.

Jo voldria convidar des d'aquesta tribuna al Grup Parlamentari Popular, que és el que presenta aquesta moció, a tenir més ambició, a gastar més les seves energies en obtenir uns altres objectius, més que reprovar el tancament de llits hospitalaris i més que reclamar una solució a la problemàtica que diuen laboral existent actualment en el Complex Hospitalari de Mallorca; més que fer això creim que s'haurien d'orientar els esforços a aconseguir l'obertura immediata de l'Hospital de Son Llätzer, fet que ens comportaria poder disposar de molts més llits hospitalaris, amb un model consensuat de gestió entre tots

els sectors illencs, i que posassin tots els esforços a la transferència immediata i ben dotada de totes les competències en matèria de sanitat.

Tota la resta, senyores i senyors del Grup Parlamentari Popular, per a nosaltres no deixa de ser més que momentanis focs d'artifici que poden enlluernar durant uns minuts, però que no fan llum durant tot l'any, i el que nosaltres necessitam en aquestes illes, el que nosaltres cercam des de les forces progressistes i nacionalistes d'aquestes illes és llum durant tot l'any, una millor atenció sanitària per al conjunt de la població. És per aquest motiu, per tot això que he dit, que ens ajuntam a la petició que ha fet el portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista en el sentit que creim que, fins i tot en bé seu, seria millor que retirassin aquesta moció que vostès mantenen des del segle passat, i si no és així, nosaltres no li donarem suport.

Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buele, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. El Sr. Gascon, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. Jo, després de sentir el Sr. Fiol he de dir que estic quasi quasi d'acord amb quasi tot el que ha dit avui en aquesta tribuna quan ha parlat de transferències, de col·laboració. No estic d'acord en principi sense..., igual que vostè (...) havent-ho estudiat profundament amb la finançació, jo crec que la finançació en principi hauria de ser independent de la resta de la finançació, però açò és discutible. El que passa és que del que s'ha parlat avui aquí no té res a veure amb la moció que s'ha presentat. Per açò nosaltres vagi per endavant que votarem en contra d'aquesta moció, perquè creim que és una cortina de fum que es posa sempre per no dir qui és el responsable en determinades qüestions.

Per altra banda nosaltres vam entendre, quan es va fer la interpel·lació, que podríem arribar a un acord en determinats punts. Pensàvem que hi hauria en aquesta moció punts que tractarien de Son Llätzer, com vam parlar aquí, que tractaríem d'Inca, que tractaríem de Menorca, que el Sr. Fiol estava d'acord, i haguéssim pogut arribar a alguns acords; jo li ho vaig oferir i vostè va dir que hi estarien d'acord. No pateixi; jo he fet una proposició no de llei demanant aquests punts, és a dir, els podem aprovar tots, no hi haurà cap problema.

Quant a la moció en si, jo interpret que el que intenta és crear un estat d'ànim, una alarma social que és injustificada i que tampoc no funciona, perquè els representants dels mitjans de comunicació, que són els transmissors d'aquest parlament, idò no es que estiguin gaire interessats en aquest tema. Jo crec que el Sr. Buele, quan ha dit que ens digui el nombre de llits que falten, quins llits falten, per parlar dels llits que s'han

tancat, jo pens que no hem de parlar dels llits que s'han tancat, hem de parlar dels llits que es necessiten, el llit que l'Insalud necessita per cobrir les deficiències que aquell que ara anomenam des d'avui poder central, per evitar problemes de si han estat uns o si han estat altres, el poder central no té posats en aquesta comunitat. Però vostè em podria dir si mai, ara i quan gestionava vostè, ha quedat algun malalt al carrer?, de l'Insalud, no ha tingut llit al Complex Hospitalari de Catalunya?, perquè aquest és el marro de la qüestió, no és que es tanquin llits o no es tanquin llits, és si hi ha malalts que no poden ingressar perquè no hi ha llits. Jo sé que quan vostè gestionava no en van faltar i que ara tampoc; ara, exactament els últims tres mesos, se n'han ofert el novembre 131 i se n'han ocupat 85, el desembre 74 i se n'han ocupat 60, i el gener 70 i se n'han ocupat 60, un 73,52 d'ocupació de llits ofertats a l'Insalud. Llavors no mancaven llits.

Abans, quan gestionaven vostès, jo no diré que és mala gestió, es gestionava de tal manera que hi havia un determinat nombre de llits, 100, 150, els que siguin; s'omplien o no s'omplien, amb un contracte "basura", que existeix ara, que vostè no va voler firmar i molt ben fet, ara continua igual però la gestió es fa diferent, ara la gestió es fa més àgil: hi ha menys llits però és que no s'ocupen, i si se'n necessiten més, hi haurà més llits. En cap moment han mancat llits. Per tant, Sr. Fiol, jo no acab d'entendre aquesta reprovació de la política (...) llits hospitalaris. Ningú no ha demanat llits, jo no he vist enlloc que digui que l'Insalud vol omplir llits al complex i no té ocupació, hi ha el 73 i busques d'ocupació. Per tant és suficient.

Quant al que ha dit dels treballadors, aquí a la moció pràcticament no es parla de la problemàtica laboral. Vostè parla de casos molt concrets, avui no hem parlat de la seva obsessió, però bé..., és el Sr. Carbonero, evidentment, però són coses concretes en les quals no pensam entrar des del nostre grup. Creim que és una cortina de fum que s'està posant sobre les vertaderes responsabilitats que vostè havia dit, que és el Govern central, el poder central, que diríem en aquest moment. Nosaltres pensam que sí que és evident que el Govern central ha de fer un esforç per obrir Son Llàtzer el més aviat possible, s'han de fer els hospitals d'Inca i de Menorca i s'ha de prendre una decisió sobre Son Dureta. Ara sembla ser que serà un hospital nou. 18.000 milions tenien pressupostats, sembla ser, durant quatre anys, els quatre anys de la primera legislatura del Sr. Aznar; només se'n van gastar 7.000, 7.000, quasi tots a Son Dureta en pla director, no es va fer altra cosa. Tots sí que podem fer força aquí perquè es facin aviat aquests hospitals.

I quant a les transferències, jo vull acabar tot d'una amb les paraules d'una persona molt autoritzada, més que nosaltres, probablement, que deia, tant de les transferències com dels llits hospitalaris, que no és responsabilitat de la comunitat autònoma, no ho era almenys el 98, vull creure que ara tampoc, i aquesta persona deia: "*Como toda persona medianamente iniciada sabe, en Baleares no podíamos ni plantearnos hacernos cargo de la sanidad si antes el Gobierno no resolvía la tremenda carencia de camas que había en las Islas y que ahora estamos en vías de solución*"; o sigui, que aquí es donava la responsabilitat al Govern central que no ho solucionava, no es parlava que el complex no tenia llits, i

aquesta veu autoritzada, evidentment, és el ministre delegat per a les Illes Balears. Vull dir que no hi ha més problema: el Govern central ha d'obrir els hospitals.

No donarem suport a aquesta moció, Sr. Fiol, perquè no es parla del vertader problema i perquè no es justifica dir que es tanquen llits quan no es diuen quants llits es tanquen, i sabem del cert que l'Insalud mai no ha tingut una ocupació del cent per cent dins el Complex Hospitalari. Per tant, no podem dir res; on hi ha cues i empentes és a Son Dureta, no és al Complex Hospitalari del Govern.

Per altra banda, i respecte a les necessitats sociosanitàries, coincidim amb vostè que és un problema que s'ha de solucionar i que és seriós. Ara, també li vull dir, recordar el que ha dit -crec- el Sr. Buele, que hi ha una proposició aquí que dóna un any i mig al Govern per aprovar un pla sociosanitari que necessita gran quantitat de recursos econòmics i que a Menorca està fet el pla sociosanitari, a Eivissa també i s'està encadenant amb el pla de Mallorca, que serà el Pla de les Illes Balears i estarà abans dels 18 mesos.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gascon, en nom del Grup Socialista. Sr. Fiol, vol intervenir per contradiccions i tancar?

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, intentaré en aquest breu espai de cinc minuts donar resposta a algunes de les coses que s'han dit, algunes amb les quals estic bàsicament d'acord i algunes que m'agradaria aclarir, perquè naturalment he de començar dient que jo no venc a aquest parlament ni a tirar cortines de fum, ni a contar mitges veritats, Sr. Nadal, ni venc a embullar troca. Jo venc a explicar la posició del Grup Popular respecte a les qüestions a l'àmbit sanitari, que són les que em tenen encomanades els directius del meu grup, i ho faig tan bé com sé i de la forma més honrada que ho pugui fer. Per tant, l'esperit amb què es puja a aquesta tribuna, que el vull per a mi i el don per suposat de tots vostès, és el de cooperació, d'intentar dir la veritat, no contar mitges veritats.

En aquest sentit he de dir que quan parlem de finançació sanitària tocamos un tema molt més complex del que es pugui explicar dins aquest marc i amb el poc temps que tenim. S'ha de tenir en compte, de totes formes, que quan parlem de finançació sanitària a la comunitat autònoma, també hauríem de parlar no només del fons Insalud, que vénen a través d'un concert que és un pacte que fa la conselleria amb l'Insalud, sinó que provenen també de fons de l'Administració de l'Estat que abans eren finalistes per a la sanitat i ara no ho són, vénen diluïts i passen, una part d'ells, la que acordi el Govern quan fa els pressuposts, a la sanitat. Per tant, aquesta és una altra banda de la veritat que no hauríem d'oblidar, perquè si no les xifres no ens sortiran bé mai.

També hauríem de -vull insistir en aquesta qüestió perquè és una qüestió que se suscitarà reiteradament amb el temps- hauríem de saber distingir el que són els dèficits de finançació històrics d'infraestructures del que és l'equiparació de despeses per habitants en base a sistemes per càpita, en base a sistemes que aquí tenim molts de visitants, molts de turistes, gent que viu a una altra comunitat però que ve amb l'Imsero a passar un temps a l'hivern, o gent que ve a treballar, i aquest és gent que fa despesa sanitària, la consellera ho sap de sobra, que aquesta gent fa molta despesa sanitària i hem de trobar la manera de què se'ns financii. En tot això jo crec que hi estariem d'acord.

I una cosa sí que vull dir al Sr. Nadal. Jo clarament, plantejat des de la perspectiva d'un dèficit fiscal de la sanitat o un dèficit fiscal global d'aquesta comunitat dins l'apartat de sanitat, jo no tenc cap problema en reclamar o col·laborar en reclamar un tracte igual per a les Illes Balears que per a les altres comunitats. No fa falta..., hauríem d'entendre qualche vegada que no fa falta ser nacionalista per creure això, és a dir, per creure que la gent de les Illes Balears es mereix el que és just no fa falta ser nacionalista, no és necessari, i a més tampoc vostès no tenen una vareta màgica amb la qual vostès diguin: "Vostès, com que són d'un partit d'àmbit nacional, no poden opinar sobre aquesta qüestió". No, escolti, jo som mallorquí i crec que tenc tot el dret del món de defensar el millor per als mallorquins i per als ciutadans de les Illes Balears, Eivissa i Menorca, quan parl en aquesta tribuna, i no tenc la necessitat de sentir-me nacionalista per fer això.

Respecte a altres coses que s'han dit li he de dir, Sr. Buele, també, que nosaltres no pretenen altra cosa que el que és just, i el que és just és un concepte mal de determinar, sobretot quan parlem de quantitats econòmiques. Per tant, què és allò just?, el que ens correspon per càpita, el que ens correspon per insularitat. Els dèficits històrics..., que els dèficits històrics també el Partit Popular s'ha preocupat de millorar-los o de pagar-los, perquè puc acceptar per bo que la iniciativa de l'Hospital de Son Llätzer és una iniciativa del Govern González, només faltaria que no fos així, és vera que és així, però acceptem també que l'hospital nou de Menorca és una iniciativa del Govern Aznar, que l'Hospital d'Inca ho és en part del Govern balear i en part del Govern Aznar, davant decisions anteriors que no volien que es fes aquest hospital. És a dir, pensem que s'ha de posar cada cosa al seu lloc.

Però jo havia volgut també -contestant al Sr. Gascon- entrar dins el tema, que ell ha tocat de rampellada i que a mi em pareix molt interessant, de la finançació separada o no separada. Jo he dit, i ho repetesc ara, que no tenc una idea clara avui per avui sobre aquesta qüestió, però la tindrè en qualche moment, la tindrè perquè aquest és un tema d'anàlisi i és un tema de reflexió, i jo crec que les Illes Balears es poden trobar en una tessitura, per les seves especials circumstàncies de molta població que no gasta sanitat pública, que els pugui interessar una finançació conjunta, és a dir, diluir la finançació sanitària dins el tot. No ho sé, és una nota que apunt perquè s'haurà de pensar en el moment en què s'hagi de decidir aquesta qüestió.

El problema de llits hospitalaris no és un problema de deu llits més o deu llits menys, és un problema que es fa utilitzar l'argument, i aquesta era la qüestió fonamental, no si falten o sobren deu llits, que es va utilitzar per part del Govern l'argument que si no es firmava un contracte programa idè es tancaven llits hospitalaris, és a dir, es va utilitzar com a forma de pressió sobre l'Insalud la salut dels ciutadans que necessitaven atenció hospitalària. Aquesta és la qüestió i aquest és el motiu pel qual va néixer la interpel·lació i aquest el motiu pel qual ve l'opinió del Grup Popular, que ja dic que com és natural estarem tots sols en aquesta votació, de censurar l'actitud del Govern, cap altra qüestió. Ara, de totes formes li dic que jo crec que quan estigui obert -i ho repetesc, Sr. Gascon- quan estigui obert Son Llätzer, quan tenguem l'Hospital d'Inca, quan tenguem més llits hospitalaris, naturalment que ningú no ha quedat al carrer, gràcies a Déu, però també hem de reconèixer i jo som el primer que reconec, amb la part de responsabilitat que em pugui tocar, que ja no parlem d'habitacions de tres i quatre llits, parlem de passadissos, en alguns casos, sobretot quan arriba el final de febrer i el març, que la grip que ara ens han anunciat arribarà d'una forma immediata generarà molta pressió assistencial que arriba també fins als passadissos, amb la qual cosa crec que és un tema per prendre's molt seriosament.

A mi m'interessaven d'aquest debat algunes coses: poder avançar la meua opinió sobre el tema de la finançació, almenys una primera opinió i a posta ho he fet, perquè un al final, quan puja a la tribuna, parla del que troba que ha de parlar, no del que li agradaria al Sr. Ramon, que en diu: "És que vostè escriu una cosa i en diu una altra"; em deixi fer, jo faig aquí el que em pareix que he de fer, que cadascú miri per ell.

I en qualsevol cas voldria dir que -com he començat acabem tenen al seu costat per negociar unes transferències justes, per demanar el que és just per als ciutadans de les Illes Balears, no per fer plantejaments de conflicte, de cercar l'enfrontament, perquè en aquesta situació, naturalment, si es produís, que no vull dir que s'hagi produït, no podran tenir la nostra aprovació i, en qualsevol cas, nosaltres impulsam aquesta moció i demanam el seu vot a favor perquè pensam que efectivament l'actitud de la conselleria i la consellera -ja li ho vaig dir a la interpel·lació- no ha estat l'adequada en aquesta qüestió. No pot ser que la moneda de canvi de les negociacions entre l'Insalud i el Govern balear, que han de ser dures i difícils, tot el que vulgui, siguin els llits que hi ha dins un hospital més o menys. Aquest era el motiu fonamental de la qüestió.

I quant a (...) sociosanitari -i acab perquè sé que he sobrepassat el temps- dir que efectivament nosaltres acceptam que existeixi aquest pla. Nosaltres només demanam o volem posar de manifest i subratllar a dia d'avui que aquest és un tema que preocupa l'opinió pública. Que preocupava abans?, certament; que es feren algunes coses?, sí, per ventura no totes, és probable, però vostès tenen la responsabilitat de manar i són els que han de dur endavant aquest projecte. La Sra. Caro, que abans l'he citada i ara és aquí, veig, no ha volgut o no ha pogut opinar ni el dia de la interpel·lació ni avui sobre aquesta qüestió; la seva opinió és molt important, sobre aquest

tema, però en fi, estic segur que tendrem altres ocasions, Sr. President, i moltes gràcies per la seva benevolència.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fiol. Amb la seva intervenció queda substanciat aquest debat, i procedeix anar a la votació.

Demana a les senyores i als senyors diputats que votin a favor de la moció plantejada pel Grup Popular que es posin drets, per favor. Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra? Moltes gràcies.

Resultat de la votació: 26 vots a favor, 31 en contra; en conseqüència queda rebutjada aquesta moció.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 3501/00, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a obres d'art als museus de les Illes Balears.

Passam al punt següent de l'ordre del dia, que és la proposició no de llei 3501, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a obres d'art als museus de les Illes Balears. Per defensar la proposició no de llei té la paraula el diputat Sr. Cecili Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, si m'ho permeten voldria començar aquesta intervenció en representació del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista amb una notícia fresca, amb una notícia del dia, una notícia que ens informa a través dels mitjans de comunicació que des de despús-ahir fins a passat demà a Londres es duu a terme una subhasta d'obres d'art, una subhasta d'obres d'art, i vostès demanaran a què ve a treure aquest tema aquí avui. Perquè crec que ve com anell al dit en aquesta presentació de la proposició no de llei que fa el nostre grup referida a obres d'art als museus de les Illes Balears.

Despús-ahir, dic, la Sotheby's i Christi's inaugurarà una subhasta que acaba passat demà on es presenten peces artístiques de gran valor. A través dels mitjans de comunicació ens hem informat que d'aquí, de les nostres illes, hi ha obres d'autors illencs que seran venudes en subhasta a Londres aquests quatre dies. Hi ha tres quadres d'en Miquel Barceló amb un preu de sortida estimat entre 25 i 30 milions de pessetes, felanitxer, de Mallorca, i hi ha obres d'un escultor, de l'escultor Flanagan, que durant una partida d'anys va viure i va treballar a Eivissa. Això vol dir que a nosaltres no ens sorprèn que d'aquestes illes nostres sorgeixi una gran i bona producció artística que surt cap a fora, no ens sorprèn això, el que sí que ens sorprèn i això em serveix per presentar la proposició no de llei, el que sí que ens sorprendria és que aquest fet fos mirat, fos atès així com a nosaltres ens agradaria que fos mirat i atès pel Govern de l'Estat espanyol, que com tots sabem sempre té la possibilitat, i de fet durant l'any va adquirint peces artístiques per anar dotant els museus de l'Estat.

Aquesta proposició no de llei, amb la qual nosaltres creim que hi poden estar d'acord tots els grups parlamentaris presents en aquesta cambra, i si ha de ser deficiència per aconseguir-ho la manera de presentar-ho d'aquest diputat, m'agradaria que s'obviés aquesta dificultat i es pretengués atendre els continguts de la proposició, què és allò que pretén? A l'exposició de motius ho intentam explicar, al llarg d'aquesta legislatura des de la Conselleria d'Educació i Cultura se'ns ha explicat, el comportament del Govern de l'Estat espanyol envers els museus d'aquestes illes nostres és més que deplorable, estam parlant del Museu de Mallorca, del Museu de Menorca, del Museu Arqueològic d'Eivissa i Formentera i del Museu Etnogràfic del Puig dels Molins a Eivissa, museus que tenen per titular l'Estat, museus que són de titularitat estatal, que han encomanat al Govern de les Illes Balears, com vostès tots saben i per tant no n'és el titular, li han encomanat les transferències relatives a la gestió d'aquestes instal·lacions, el Govern de les Illes Balears gestiona aquests museus, l'Estat n'és el propietari, l'amo, el titular i aquest govern de l'Estat que és l'amo dels nostres museus, almanco des del nostre punt de vista, els tracta com si no fossin seus, les dades són més que eloqüents, la inversió en dotació de peces i obres durant aquests darrers anys és més que ridícula, per no dir inexistent.

S'han fet públiques les dades provinents del Ministeri de Cultura relatives al darrer any que s'han publicat, és a dir, les de l'any 1999. Quines dades tenim? El Govern de l'Estat ha destinat a la compra, a la compra d'obres d'art, durant els darrers quatre anys, més de 20.000 milions de pessetes, concretament 20.622 milions de pessetes, més de 20.000 milions de pessetes, gairebé totes aquestes obres que ha adquirit durant aquests quatre darrers anys han servit per dotar exclusivament museus situats a Madrid, concretament dos, el Museu Nacional d'Art Reina Sofia i el Museu Nacional del Prado. Això durant aquests darrers quatre anys, però durant el darrer any del qual tenim informació, l'any 1999 la Junta de Qualificació i Exportació de Béns del Ministeri de Cultura va fer públiques unes dades, allà on se'ns deia quantes peces ha adquirit o s'han adquirit a través del Ministeri de Cultura durant l'any 99, són 707 peces artístiques, quina quantitat s'hi ha invertit en l'adquisició, són en xifres rodones 7.500 de pessetes. Hem vist que d'aquestes 707 peces i d'aquests 7.500 milions de pessetes no hi ha hagut ni una sola peça, ni una sola quantitat que hagi arribat als nostres museus, el museu que ha rebut més peces d'art, de petit valor econòmic, ha estat el d'arts decoratives, en el cas del Thyssen, estic parlant dels museus existents a Madrid, l'Estat ha comprat dues peces i aquest museu les manté en dipòsit. El Museu Nacional d'Art Reina Sofia i el Museu Nacional del Prado, que són pinacoteques que funcionen també com a organismes autònoms i que tenen un pressupost propi per poder adquirir determinades peces sense cap altra opinió que la seva pròpia, aleshores aquests dos gairebé ho han acaparat tot.

Aleshores, des del nostre punt de vista, arribam a algunes conclusions que ens fan necessàriament presentar una proposició no de llei com la que hem preparat, en la qual intentam que aquest parlament, si és possible per unanimitat de tots els grups parlamentaris, perquè creim que és una proposició no de llei que ha d'anar a favor del conjunt de les

Illes Balears i concretament a favor d'allò que és un respecte cap a l'adquisició i dotació de peces artístiques als nostres museus, té tres punts en els quals nosaltres deim: que el Parlament de les Illes Balears insta el Ministeri d'Educació, Cultura i Esports a incrementar enguany les inversions de l'Estat als museus de titularitat pública i estatal situats a les Illes Balears.

Demanam, per tant, que hi hagi un increment de les inversions de l'Estat als museus que són seus, que són de titularitat pública estatal, però que no estan a Madrid, sinó aquí a les Illes Balears. En un segon punt, nosaltres proposam que el Parlament de les Illes Balears insti el Ministeri d'Educació, Cultura i Esports a dotar enguany a tots i cadascun dels museus de les Illes Balears que són de titularitat estatal, amb peces que puguin afegir-se en coherència a les col·leccions dels museus de les Illes Balears. I al tercer punt deim que el Parlament de les Illes Balears rebutgi que les obres d'art que han estat adquirides pel Govern de l'Estat es concentrin exclusivament a museus situats a Madrid.

En aquesta proposició no de llei nosaltres pensam, des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista i des del conjunt de grups parlamentaris que integram aquesta cambra, volem contribuir a millorar la dotació en peces artístiques de valor en els nostres museus, no tan sols tenint en compte i atenent la possibilitat que siguin visitats per la gent que vivim i residim contínuament en aquestes illes nostres, sinó també perquè creim que pot ser un bon reclam per a tota aquella gent que ens visita i que podem fixar com a nombre per comparar entre visitants possibles que puguin tenir aquests museus nostres d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buele, per la seva exposició. Grups que vulguin intervenir? Sr. Portella, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista, té la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Només per manifestar el nostre acord general en l'exposició que ha fet el portaveu del Grup Nacionalista-PSM quant a la problemàtica que, a pesar que la proposició fa referència a l'adquisició d'obres d'art i a la seva radicació posterior, també en l'exposició que ha fet d'aquesta proposició no de llei, ha fet referència a la qüestió de les inversions als museus de titularitat estatal, però gestionats per la comunitat autònoma de les Illes Balears. Sobretot en aquest punt hi estam d'acord, perquè no hi dubte que el punt número 1 de la proposició no de llei, que fa referència a l'increment de les inversions als museus de titularitat de l'Estat que es radiquen a les Illes Balears, és necessari aquest increment a la vista de la realitat que presenten aquests museus, no només en obres d'art, sinó també en infraestructures, etcètera.

De fet, moltes inversions que s'han fet aquí, les fa el mateix gestor, el mateix Govern de les Illes Balears, a partir dels

pressuposts de la comunitat autònoma, altres inversions que s'han fet, com enguany està prevista la de la biblioteca pública de Maó i que sense ser museu és un edifici de titularitat de l'Estat, a pesar que sigui una inversió jo crec que molt raonable i necessària a ser sense el coneixement, fins i tot, del Govern de les Illes Balears i com a mínim aquest mecanisme d'informació mutu hauria de funcionar, o altres com el cas del Museu de Menorca a les necessitats d'inversions, a pesar d'aquesta gran inversió que ha suposat durant vint-i-cinc anys la rehabilitació i ara també la rehabilitació de la façana portuària del Museu de Menorca es fan necessàries.

Al segon punt, en principi no entenem la redacció que hi havia publicada al butlletí, però en la seva intervenció el Sr. Cecili Buele ha incorporat peces com a substantiu i ens ha fet entendre el segon punt d'aquesta proposició no de llei i, que era açò no dotar d'obres d'art als museus de titularitat estatal a les Illes Balears. Seria un plantejament propi, correcte i de fet ja la mateixa comunitat autònoma amb pressuposts propis està realitzant aquestes inversions en obres d'art. Al tercer punt, a pesar que manifestàrem l'acord general, sí que voldria matisar algunes qüestions. Home, jo crec que està bé que existeixin museus estatals radicats a Madrid, que intentin reunir tota l'obra artística que es fa a l'Estat espanyol i estaria molt bé que autors de les Illes Balears fossin presents en aquestes col·leccions d'àmbit estatal, que és normal que estiguin a un lloc concret, com és normal que a les Illes Balears el Conservatori de Música central estigui a Palma, com és normal que l'Arxiu Històric del Regne de Mallorca estigui a Palma, com és normal que la biblioteca que és vol dir nacional estigui a Palma, com és normal que la Universitat de les Illes Balears tenguí la seu a Palma, o com són normals tantes i tantes coses com l'Orquestra Simfònica, instal·lacions esportives que tenen una radicació central, i açò des de les altres illes demanam també la correspondència a les illes, és normal que ho demanam, però també crec que s'hauria d'entendre aquesta circumstància, i si l'entendem per al conjunt de les Illes Balears, també l'hem d'entendre pel conjunt de l'Estat espanyol.

Jo crec també, que en el fons d'aquest tercer punt hi ha una altra qüestió, que no és rebutjar aquesta política, que la rebutjam lògicament, sinó la qüestió de demanar una major coordinació o una major cooperació a nivell de patrimoni històric i patrimoni documental entre l'Estat, Estat espanyol i les comunitats autònomes. Aquestes comissions mixtes, que no només hauríem de desenvolupar polítiques d'aplicació de l'1% cultural, sinó que hauríem d'aplicar polítiques d'adquisició de patrimoni, haurien de ser més compartides entre Estat central i comunitats autònomes, tal vegada és un to diferent al punt tercer de la proposició no de llei, però per no entrar a fer esmenes en aquest punt tercer, donarem suport global al plantejament global amb els matisos que hem volgut fer, perquè creiem que era oportú fer-los.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. El Sr. Pons, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. En principi no volia intervenir, encara que és un tema delicat parlar de política museística, sobretot quan ens referim a les belles arts, perquè mai no hi haurà prou diners, sempre hi ha més idees que diners i com que hi ha més idees que diners, qui té la missió de dictaminar a veure com s'han de gastar aquests diners sempre ho farà malament, dependrà sempre del punt de vista de l'oient o de qui ho contempla per dir no m'ha agradat que s'hagin adquirit aquestes obres d'art, aquests quadres o aquestes escultures.

Açò és un fet, tenint en compte que l'existència de museus, sobretot dels que estan relacionats amb l'art, és una inversió moderníssima. Mentre els poderosos que tenien prou diners per ser mecenes, per practicar el mecenatge amb els artistes, les obres d'art es quedaven a ca seva, als seus palaus i com a molt els qui ho podien veure eren els convidats o la gent que estava al seu servei, cas especial el de l'Església, que no només en tenia dins les esglésies, sinó també als palaus que estaven habitats pels alts dignataris de l'Església.

Va haver de venir la democràcia, en el sentit ample, després de la Revolució Francesa quan es produeix la desamortització, en el cas d'Espanya la de Mendizabal, quan les famílies regnants, siguin monarquies o no, i pensin les senyories amb el gran fons que hi ha a un país tan ric artísticament com Itàlia, quan deixen de tenir aquests diners per poder subvenir aquesta passió que tothom voldria tenir, de tenir grans obres d'art a ca seva. En tota aquesta col·lecció produïda per l'acumulació dels governs, què en fan d'ells? Proveeixen les oficines, hi ha alguna oficina de qualque ministeri on hi ha quadres ben interessants, a mesura que els bancs tornen grans i tenen capacitat fan uns fons artístics d'allò més divertits, que a vegades estan en poques mans que ho puguin contemplar, però hi ha una gran majoria que comença a agafar consistència els museus per posar a l'abast de la gent, aquelles expressions artístiques d'homes que al llarg de la història han conformat la història artística d'aquest país determinat, i aquí ens trobam òbviament que els primers museus que hi ha estan relacionats en l'exercici del poder i són a Madrid.

I després s'han anat multiplicant per motius diferents, producte no dels fons que provenen del poder o de l'Església en el seu cas, sinó a través de donacions privades, si miram una contestació que li varen fer a un il·lustre diputat d'aquest Parlament, el Sr. Gornès el mes de novembre, ens adonam que la gent que ha donat tant al Museu de Menorca, com al d'Eivissa, com al de Mallorca al llarg dels anys, col·leccions més o manco importants, poden ser tan importants com la col·lecció Vives que es va produir a Menorca, amb més de quatre-cents peces, si no ho record malament, i hi ha donacions importants que s'han fet també per la seva categoria tant a Mallorca, com a Menorca, com a Eivissa.

Segona fase, la gestió d'aquests museus. Posar a l'abast de tota la gent, de tota la ciutadania, per a la seva educació, per a la seva formació aquest conjunt de peces que tothom ha pogut col·leccionar al llarg del temps, en aquest cas el poder, en

aquest els museus que aquí tenim. I segona l'actualització d'una forma coherent, als museus hi ha experts que ens poden ajudar, no pot ser una mescla ben igual que (...) els encants vells o el rastre tot acaramullat sense cap criteri. Hi ha uns criteris d'actualització, de seguir quina és la norma d'aquell museu, s'ha produït un mercat important al llarg d'aquest temps no només a les galeries de Londres, les mateixes galeries van a subhastar a Madrid i també subhasten a Nova York, i els italians són experts fent contraban i coses estranyes amb obres d'art i exposen a les subhastes moltíssimes vegades obres que estan relacionades directament amb la història passada d'aquestes illes o amb artistes importants que tal vegada no han nascut aquí, han tengut una part de la seva producció a Menorca, en el cas del Menorca, perdó per concentrar-me en Menorca, no vull ser només de Menorca, perquè succeeix a totes les illes.

Però en el cas de Menorca, me'n record del grup que va florir al voltant d'Arnold Biordal, un pintor noruec a Fornells i altres pintors que es varen concentrar al voltant seu, poquíssima és l'obra que hi ha a Menorca o es va publicar d'aquest senyor. Abans de la guerra, el pintor que va construir una caseta a un lloc, a Tirant, va desaparèixer, perquè l'honoradesa no existeix i li varen robar peça a peça tota aquella casa després de la guerra i no hi ha existència de quadres d'aquest pintor, que li deien l'alemany, després de la guerra, perquè en aquell moment no hi havia un criteri format sobre la importància que tendria en el futur la producció pictòrica d'aquell senyor.

Ara ens trobam en quina és la política general i en aquest cas de l'Estat espanyol, perdó del Govern d'Espanya que és el nom constitucional, té en funció dels museus i és que ha perdut de vista una cosa i és que no només és el titular dels museus que tengui a la capital, sinó que també és titular d'una sèrie de museus que té escampats per tota la geografia d'Espanya, no només en aquestes illes. La discussió és de política general, no només pel tractament que reben els museus d'aquí, els museus d'arreu. Què demanam que hi ha pintures que avui són a Madrid i han de ser aquí? No té sentit, a no ser que siguin pintures molt concretes i relacionades amb la història o amb els sentits dels museus que hi puguin fer en aquestes illes. Però sí que demanam que hi hagi una política de coordinació i de participació de l'Administració, del Govern d'Espanya amb la comunitat autònoma i si m'apuren vostès amb els consells insulars i amb els ajuntaments. Per què dic açò? S'han posat fa deu anys, hi ha una companyia concreta, un senyor, una persona a Londres que edita un opuscle cada dos o tres mesos, dient allò que hi ha a la venda de pintura, dels llibres, dels gravats que estan relacionats amb la història d'aquestes illes, ni el consell insular, ni els ajuntaments no poden participar en una subhasta, però sí que poden entrar en contacte amb aquestes cases que es dediquen a açò i arribar a pactes concrets d'inversió per modernitzar, per recuperar no només obres d'art, sinó també peces d'arxiu, que vulguem o no vulguem formen part de la història de les nostres illes.

Per açò, en aquesta condemna a la política general que hi ha respecte del manteniment dels museus, encara que també coincidim amb el Sr. Portella, que la darrera fase no és qüestió

de dir, vostès són els dolents, sinó que han de criticar la política global de manteniment dels museus, òbviament el Grup Socialista votarà a favor dels tres punts d'aquesta moció.

Gràcies per la seva atenció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons, en nom del Grup Socialista. El Sr. Simó Gornés, en nom del Grup Popular, té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Estic ben segur que els diputats i diputades que hagin llegit aquesta proposició no de llei estaran d'acord amb mi que hagués estat més convenient que el grup proposant l'hagués retirada i almanco l'hagués tornada a presentar amb arguments un poc més estudiats, amb una exposició de motius menys victimista i sobretot amb una proposta d'acords mínimament comprensible pel lector. Vull dir, que almanco sabessin que és el que es proposa que la cambra acordi, perquè la proposta que tenim aquí és realment complicada.

Anem per passes, per tal d'aclarir allò que el grup proposant, el PSM, ha presentat d'una forma tan embullada. Al nostre entendre és una proposta típica de l'estratègia política que s'ha encetat des de fa uns mesos, per part dels grups que donen suport al Govern, amb l'objectiu de tirar pilotes fora, de distreure l'atenció en aquesta línia efectívíssima d'entretenidors de la societat balear que ha inaugurat aquest govern, cosa que al meu entendre estan aconseguint amb un notable grau. L'objectiu és presentar propostes, per tal de fer veure a la societat balear que els dolents són a Madrid, la que ens espolia, ens roba, maquina contra nosaltres, tot açò per tal d'intentar establir una cortina de fum i, valgui la redundància, esfumi d'alguna manera la ineficàcia i els problemes d'un govern que està batent rècords d'ineptitud.

Aquesta és al nostre entendre la raó principal que subjuga aquesta proposta incoherent. Anem a veure amb quins raonaments, amb quins arguments es defensa la cosa. La principal raó que esgrimeix el grup proposant, és que durant els darrers quatre anys el Govern espanyol ha invertit més de 20.000 milions de pessetes en l'adquisició d'obres d'art, per dotar exclusivament museus situats a Madrid, aquesta afirmació podria consentir-se en algú que ignorés com està estructurat i organitzat el sistema espanyol de museus, però és imperdonable que un grup que és responsable directe de la gestió cultural i patrimonial concretament de l'illa de Mallorca i dels arxius i biblioteques de les Illes Balears ho faci així.

Podríem fer referència a tot el grapat de legislació que regula aquesta qüestió, començant per la Constitució que estableix el marc genèric pel qual es regulen les competències que afecten les instal·lacions museístiques i per tant, la gestió dels museus de titularitat de l'Estat. N'hi ha molts de titularitat estatal arreu d'Espanya, com deu saber el portaveu del Grup Nacionalista, però hauria de saber també que només 17 són de titularitat i de gestió exclusivament estatal, només 17 en tota Espanya. No

n'hi ha cap a les Illes que compleixi aquesta doble condició, per sort o per desgràcia, però també s'ha de tenir en compte una altra cosa que la proposició del PSM ni esmenta, hi ha museus nacionals a part dels que són anomenats de titularitat estatal, que estan perfectament regulats per la seva legislació específica i li puc passar una còpia del decret respectiu i, que, com diu el seu nom, són d'àmbit nacional, açò implica que és el Govern estatal i només aquest el competent en la seva gestió i el que ha de determinar la seva política d'adquisició i inversió.

Mirin per on, la majoria o tots els museus, perquè almanco a les paraules que ha tengut el portaveu aquí només n'ha esmentat dos, tots dos corresponen a museus d'àmbit nacional, titularitat i gestió estatal. Per tant, que se'ns parli aquí de destinació centralista d'aquestes obres indica o bé mala fe, o bé una clara ignorància respecte del procediment que té l'Estat en l'adquisició i repartiment d'obres entre els seus museus, entre els museus que són de la seva directa competència i gestió.

He d'afegir també que el conveni entre el Ministeri de Cultura i la comunitat autònoma de les Illes Balears, sobre gestió d'arxius i museus de titularitat estatal signat l'any 1983, indica molt bé quines són les competències de cada administració. A l'Estat li corresponen les inversions que no suposin una simple conversació dels edificis, mentre que la gestió, és a dir, es poden entendre els capítols 1 i 2, corresponen a la comunitat autònoma. Per altra banda, les dades que té el grup proposant corresponen, com ja ha dit específicament a l'any 99 i anys anteriors, anys en els quals l'Estat va fer un esforç addicional per tal de dotar concretament al Reina Sofia, museu que és d'una relativa i recent creació, de les col·leccions i obres adients que corresponen a un centre d'aquesta categoria. Les obres van destinades a museus de primera línia, dins el panorama cultural mundial i els correspon una política d'abast més ample i no una política localista, reduccionista com es dedueix a la seva proposta.

Respecte dels acords que vostè proposa, cal aturar-se un poc. Primer de tot ens proposa que instem el Ministeri d'Educació, Ciència i Esports a incrementar les inversions de l'Estat als museus situats a les Illes. Ja ho ha dit aquí un altre portaveu, un petit detall, el nom correcte és d'Educació, Cultura i Esport. Per tant, no gestiona els afers d'investigació, com vostès diuen a la seva proposta, la qual cosa al nostre entendre és una mostra més que aquesta proposta ha estat elaborada amb molt poc rigor. Voldríem saber quins tipus d'inversions proposen que es facin, perquè és una qüestió que no expliciten vostès a la seva proposta, en obres d'art, en ordinadors, en infraestructures, en tot. Seria convenient que s'especificués per tal de aclarir-nos aquesta qüestió, perquè si estam parlant d'obres d'art, almanco sapiguem a què ens hem d'atendre.

He de dir i afegir aquí, que el Govern en respostes a aquest diputat, li ha respost que s'està elaborant un pla de gestió de museus, o d'infraestructures culturals allà on els museus serien una peça més, que en teoria s'han de determinar aquestes polítiques de gestió d'aquests centres. És una qüestió que tampoc no acabam d'entendre, perquè el mateix conseller d'Educació ens va dir, "s'està treballant en les transferències dels museus, arxius i biblioteques als consells insulars, s'està

duent una política de transició, una cosa molt provisional". No entenem ara que es tregui un pla, que no sabem com podrà vincular d'alguna manera l'autonomia de cada consell insular, però bé ja ho veurem.

En el segon acord, se'ns insta a demanar al Ministeri, una altra vegada de Ciència, a dotar tots i cadascun del museus de les Illes que són de titularitat estatal i que puguin afegir-se amb coherència a les col·leccions, aquí hi ha una petita falta, dels museus de les Illes Balears. Sincerament tampoc no entenem aquesta proposta, el portaveu ho ha intentat aclarir, afegint peces, però jo he tornat a llegir el text i la veritat tampoc no queda específicament clar què és el que vol dir açò d'afegir-se amb coherència, si m'ho pot explicar jo també li podria donar alguna idea. Se m'acudeix dir-li, s'hi ha col·leccions que siguin incoherents, és un terme que no m'havia acudit mai.

Finalment, dir-li que el tercer acord, on proposen que el Parlament rebutgi que les obres d'art adquirides pel Govern espanyol es concentrin exclusivament a museus situats a Madrid, li he dir rotundament que és una afirmació falsa i el que pot ser pitjor, una mitja veritat, que són les mentides que fan més mal. El que jo interpreto que vostès haurien de dir és que no estan d'acord que l'Estat espanyol inverteixi i adquireixi obres d'art per als seus museus, per a aquells museus que gestiona directament i no té transferits a cap comunitat autònoma, perquè són d'àmbit i competència nacional.

No vull deixar de dir que em sembla una proposta incoherent, amb postures que han tengut abans en aquest mateix Parlament. Recordem aquella proposta que el nostre grup va presentar per tal que el patrimoni artístic, situat a dependències no museístiques del Govern itinerés en forma d'exposició per totes les illes per tal que tots els ciutadans i les ciutadanes en poguessin gaudir. Varen votar que no adduint banals arguments. Són vostès els que proposen que l'Estat reverteixi obres a les Illes i vostès mateixos no estan d'acord en què aquestes itinerin per les illes?, pels diferents territoris que componen la nostra comunitat autònoma?

Una altra mostra de la seva preocupació per aquesta qüestió: Em podria dir quines institucions varen adquirir patrimoni artístic a una subhasta famosa, també, la de Bendinat? M'ho pot dir? Jo li ho diré: el primer comprador l'Estat, el segon *Patrimonio Nacional*, que va adquirir obres per al Palau de l'Almudaina, i el tercer la comunitat autònoma, governada llavors pel Partit Popular. El Consell Insular de Mallorca, competent en la matèria de patrimoni històric, el que diuen avui, zero, res. Aquesta és la preocupació que vostès tenen realment pel patrimoni artístic de la nostra comunitat autònoma?

Però també li vull afegir una altra qüestió, perquè vegi que no és una cosa que està desamparada, ni que no tenim prou informació com per rebatre els seus arguments. Recentment -aquesta és una notícia fresca, com vostè començava la seva intervenció- a una reunió que va tenir lloc el 15 de desembre del 2000 a Toledo del Consell de Patrimoni històric d'àmbit nacional, vostè el deu conèixer, es van prendre dues

determinacions: una, respecte al destí dels béns culturals de les empreses privatitzades o en procés de privatització, per tal que les obres d'art propietat d'aquestes empreses que estan en aquest procés reverteixin de qualque forma a museus tant de titularitat de l'Estat com nacionals.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gornés, vagi acabant.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Sí, tot d'una acab.

I finalment el segon punt, respecte als destins dels béns culturals donats en pagament d'impostos; aquí es fa una referència bastant concreta a les responsabilitats de les diferents administracions públiques en aquesta qüestió, i li puc passar una còpia perquè es bastant aclaridor, i fa una incidència concreta respecte al repartiment territorial equitatiu en aquells museus que realment siguin competència i gestió per part de les diferents comunitats autònomes; supòs que el conseller deu saber açò, eh?

El nostre grup, ja per acabar, votarà en contra d'aquesta proposta, com no pot ser d'altra forma, perquè l'entenem incoherent, com he dit abans diu mitges veritats, i perquè tergiversa l'estat real de les polítiques de gestió dels museus de titularitat estatal i dels museus d'àmbit nacional.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gornés, en nom del Grup Popular. Sr. Buele, vol intervenir per contradiccions? Em diu que sí. Disposa de cinc minuts en el torn de contradiccions.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Gràcies, Sr. President, si més no per intentar contestar les intervencions que hi ha hagut aquí tant per part del representant del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista, amb el qual compartim que, efectivament, les inversions estatals en infraestructures són ínfimes als nostres museus i, per tant, una de les intencions que té la primera part de la proposta va cap aquí; que museus a Madrid nosaltres creim que sí, museus a Madrid sí, però no que acaramullin gairebé totes les inversions. Museus a Madrid sí, però que no sigui amb gairebé exclusiva destinació.

Major cooperació entre l'Estat i el Govern de les Illes Balears a l'hora de dur a terme polítiques culturals de tot ordre. Estam totalment d'acord com també estam d'acord amb el que ens ha proposat el representant del Grup Parlamentari Socialista, tot reconeixent que és un tema delicat de la política museística, quan fa referència sobretot a belles arts, i també valoram molt positivament tenir en compte les donacions particulars que es puguin anar fent a les institucions

museístiques, però creim que aquestes fins i tot es poden veure molt més enriquides, estimulades i animades si es veu l'exemple que pot donar el Govern de l'Estat.

Respecte a les aportacions que ha fet el representant del Grup Parlamentari Popular, jo li he de dir que efectivament dissentesc per complet d'allò que vostè diu i, a més, intentaré en el poc temps que tenc de satisfer aquesta demanda que vostè diu.

Respecte a la darrera que vostè demanava sobre adquisicions de les Illes Balears que hi ha hagut de la subhasta. Efectivament, si li interessa, aquí hi ha les dades passades per la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports de dia 3 de setembre de l'any 2000. Les adquisicions per a les Illes Balears són d'11.530.000 pessetes, l'any 2000. Jo sempre m'he referit a l'any 99, a l'any 99, i a l'any 99 la qüestió està en què des de..., vostès ens podran criticar que hi hagi hagut un defecte en la formulació del nom del ministeri; efectivament, li ho reconec, no existeix avui, avui, no existeix el *Ministerio de Educación y Ciencia...*, y *Deportes*, no existeix avui, però és que vostès, d'ençà que governen a Madrid, quantes vegades li han canviat el nom?, des de Ministeri d'Educació, Ministeri de Cultura, i avui és *Ministerio de Educación, Cultura y Deportes*, però avui, no fa un any, ni en fa dos, ni en fa cinc, que va anar canviant el nom. Allà on sí li reconeixeré que hi ha un error ortogràfic és quan en aquesta proposta que nosaltres feim no s'ha inclòs -i ho ha d'agafar com un error ortogràfic, realment- "són de titularitat estatal...", número 2, en què?, "en peces que puguin afegir-se amb coherència", i vostè m'ha demanat què volia dir això d'afegir-se amb coherència. Doncs miri, que si es tracta d'un museu de caire etnogràfic no hi posin obres d'art que tinguin a veure amb la literatura, per entendre'ns; és a dir, quan un museu construeix la instal·lació museística sol mantenir uns certs criteris d'homogeneïtat que nosaltres consideram que s'haurien de tenir presents a l'hora de fer aquestes aportacions.

Jo el que sí voldria recordar en aquest plenari és que davant la comissió parlamentaria d'Educació i Cultura que es va fer a petició del Grup Parlamentari Popular dia 21 de setembre de l'any passat, ja allà, a través de les explicacions que se'ns donaven des de la Conselleria d'Educació i Cultura a través del conseller, es va voler fer una anàlisi i es va presentar, i consta per tant a les actes i no hi ha per què haver-ho de repetir, una anàlisi comparada entre els museus de les Illes Balears i els altres museus d'altres indrets de l'Estat, i les condicions més precàries eren les illenques. A això vol respondre la primera part de la nostra proposició. Es feia un estudi de la dotació del personal que estava molt per davall de les necessitats reals; les polítiques inversores del titular, que eren ben minses, difícils d'aconseguir, i a la pràctica esdevenien ridícules. A això vol respondre el segon punt de la nostra proposició. I llavors es feien algunes mesures puntuals de caràcter autonòmic per als anys 99 i 2000.

Nosaltres creim, sincerament ho hem de dir així, que aquests tres punts d'aquesta proposta que nosaltres hem presentat, si aconseguíem la majoria, millor dit, la unanimitat de tota aquesta cambra, fariem veure que efectivament aquest parlament està

interessat en fer que aquestes illes nostres estiguin més ben dotades des d'un punt de vista museístic. En cas que no sigui així, nosaltres consideram, creim, interpretam, que aquest parlament podrà dir que per majoria pensa una cosa i per majoria pensa l'altra, però sempre haurem de reconèixer que aquells que no es demostrin a favor d'augmentar, d'incrementar la dotació, les inversions del Govern de l'Estat en els museus de les Illes Balears, haurem de pensar que continuen creient que el Govern de l'Estat està actuant bé en aquesta matèria, que està actuant bé quan destina la major part de les adquisicions al Museu Reina Sofía i al Museu del Prado. Haurem de pensar i creure que aquests que no votin a favor d'això consideren que l'Estat espanyol confon Madrid amb l'Estat, perquè hi fa anar la majoria de peces artístiques que adquireix, prescindint, deixant a un racó el que ells diuen *la periferia*, però això s'haurà de reconèixer i nosaltres ho voldríem evitar.

I per acabar, Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. BUELE I RAMIS:

...vull agrair el suport dels grups parlamentaris que han manifestat el seu desig de donar suport a aquesta proposició no de llei que presentam des del nostre grup parlamentari. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buele, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista.

Substanciat el debat, procedeix la votació, i per tant demanaria a les senyores i als senyors diputats que votin a favor de la proposició no de llei presentada que es posin drets, per favor. Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra? Moltes gràcies.

Resultat de la votació: 31 vots a favor, 26 en contra. En conseqüència queda aprovada la proposició no de llei 3501, presentada pel Grup PSM-Entesa Nacionalista, relativa a obres d'art als museus de les Illes Balears.

IV.- Debat de presa en consideració de la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular, RGE núm. 5396/00, relativa a proposta d'atribució de competències als consells insulars en matèries de serveis socials i de Seguretat Social.

I passam al punt següent de l'ordre del dia, que és el debat de la presa en consideració de la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular, RGE núm. 5396, relativa a la proposta d'atribució de competències als consells insulars en matèria de serveis socials i de seguretat social. El Sr. Secretari primer de la Cambra donarà lectura al criteri del Govern.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

“Antoni Garcías Coll, secretari del Consell de Govern de les Illes Balears, certific que el Consell de Govern de les Illes Balears, en sessió 22 de desembre de 2000, adoptà entre d'altres el següent acord:

Manifestació de criteri respecte a la presa en consideració de la proposta d'atribució de competències als consells insulars en matèria de serveis socials i de seguretat social, com també sobre la tramitació de la proposta esmentada.

A proposta del conseller de Presidència, el Consell de Govern adopta el següent acord:

Primer.- El Consell de Govern manifesta la conformitat respecte a la present consideració de la proposta d'atribució de competències als consells insulars en matèria de serveis socials i de seguretat social.

Segon.- Manifestar la conformitat pel que fa a la tramitació d'aquesta proposta.

Tercer.- Traslladar el contingut d'aquest acord al Parlament de les Illes Balears per tal que se'n derivin els efectes pertinents”.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Secretari primer.

Demana que grups que vulguin consumir un torn a favor.

En primer lloc té la paraula el representant d'Els Verds d'Eivissa en el Grup Mixt, Sr. Joan Buades.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, enfocarem aquesta intervenció en principi a reafirmar el nostre vot positiu a la presa en consideració d'aquest projecte de llei. Dedicarem molt poc espai a aquest vot positiu per la urgència de temps, però sí que he de dir que ens alegrem que es compleixi un punt més del compromís de govern de les Illes Balears, progressista, com també ho va ser l'inici de tramitació del Projecte de Llei d'atribució de competències en matèria d'ordenació del territori.

Dit això, i per coherència en tota la nostra feina que hem fet com a partit en el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, nosaltres volíem ressaltar que la presa en consideració no anul·la tota una feina parlamentària molt important, que és poder millorar aquesta llei i aconseguir que els objectius teòrics que persegueix es puguin manifestar a la pràctica, i deim això per un motiu fonamental, i és que hem de parlar d'una evident insuficiència en la partida tant d'infraestructures com de recursos humans i econòmics per a les Pitiüses en aquest projecte de llei. Diré algunes xifres que jo pens que són espectaculars: el 4,39% del cost efectiu d'aquestes transferències és per a les Pitiüses, 4,39, quan les Pitiüses tenen

l'11,25% de la població, quan Mallorca se'n duu el 89% -i no ho deim en detriment de Mallorca- o el 6,6 Menorca. Hi ha un 4,39% de cost efectiu davant un 11,25% en població.

El mecanisme d'igualació que s'ha instaurat, que ens sembla molt bé teòricament, són a penes 400 milions en tres anys. Les infraestructures, en el cas de les Pitiüses, sumen a penes 90 places de residència d'assistits i una desena curta de places en el centre de dia de Formentera, quan al mateix Consell Insular d'Eivissa i Formentera el seu equip de govern progressista -en minoria, per cert- va fer un estudi, va encarregar un estudi, i deia que aquestes 100 places havien de ser 892 places, aproximadament.

En conjunt diríem que si s'aprova talment la llei les pessetes per habitant, i jo crec que és un concepte interessant a parlar avui, quan s'estan negociant amb Madrid les de Sanitat en conceptes similars, a les Pitiüses aniran 3.788 pessetes per habitant d'inversió amb aquesta llei, a Menorca 5.892 i a Mallorca 6.592; és a dir, a les Pitiüses per habitant hi perdem aproximadament 1.800 pessetes. Si feim la correcció del mecanisme d'igualació i d'infraestructures, aquest dèficit és menor però passa a ser un màxim a Eivissa i Formentera de menys de 5.000 pessetes per habitant, i a Mallorca 6.500 i a Menorca gairebé 7.000. Aquestes són dades fredes com les que maneja el nostre govern, al qual nosaltres donam suport parlamentari, respecte a la negociació amb Madrid.

En segon lloc, aquest dèficit que es produeix a les Pitiüses és encara més greu, perquè les Pitiüses són les terres d'aquest arxipèlag que pitjor estan a nivell social. Per exemple, tenim el creixement de població més gran i el territori més densament poblat; tenim el rècord de pobresa i exclusió social, com diu Càritas, el rècord de casos de sida, el rècord de drogaaddicció, el rècord de fracàs escolar, el rècord d'immigració, i en canvi el nivell d'infraestructures social és irrisori, el nivell de prestacions socials i recursos humans és irrisori, i aquesta llei, aquest projecte de llei per a Els Verds d'Eivissa no respon suficientment a això, sinó que el que fa és consolidar una situació *de facto* en el nivell d'inversió de recursos humans i d'infraestructures que hi ha a dia d'avui, que no és el final del tràmit parlamentari, per això és tan important avisar-ho ara, a dia d'avui evidentment no contribuirà a salvar aquest decalatge, aquest dèficit que hi ha històric, consolidat, tant d'infraestructures com de recursos humans, sinó que el que farà serà fossilitzar-lo. Les altres illes milloraran, encara que creim que no d'una manera substancial, encara hauria de ser més, però el que és evident és que les Pitiüses una altra vegada hi continuen perdent.

Els Verds reclamam un tractament digne, per tant, per al benestar social de les Pitiüses i, per tant, que durant la tramitació parlamentària es faci un esforç per part de tots els partits de millorar això.

Jo voldria dir que les dades del Pla sociosanitari pitiús a què al·ludia abans, el dèficit de places en aquesta matèria, que recull dades no completes, perquè tot el tema juvenil, per exemple, no hi és, o de drogaaddicció, tampoc no hi és, estam parlant d'un dèficit de 842 places, 3.905 milions de dèficit. Si parlam del

finançament de l'any 2001-2003 el cost afegit pel que hauria de ser segons aquest propi pla ens aniríem a una xifra de 2.720 milions i, en conjunt, fins a l'any 2004, el dèficit generat a les Pitiüses d'infraestructures socials afectades per aquesta llei, nosaltres el calculam, i així va ser reconegut pels altres dos grups presents en el Ple del Consell d'Eivissa i Formentera en el ple oportú, genera més de 6.000 milions de dèficit en quatre anys només a les Pitiüses. Aleshores, a iniciativa nostra en el consell es va aprovar per majoria, primer que hi hagués competències, volem les competències a les Pitiüses, però segon que les volem més ben dotades, tant a nivell de recursos humans i infraestructures com també econòmics.

Algú diu que demanam la lluna; a nosaltres ens agradaria dir el mateix que ha dit la consellera Aina Salom avui als diaris, és a dir, hi ha un dèficit històric -es deia- respecte a Madrid en sanitat, algú ha parlat que hi ha una població flotant, algú ha parlat de pessetes per habitant, nosaltres feim el mateix plantejament, i per pura coherència conceptual creim que allò que es demana molt justament a Madrid, i subscrivim punt per punt el que s'ha dit per part de la consellera Salom i el conseller Garcías respecte a Madrid en temes de sanitat, s'ha d'aplicar a l'interior del territori de les Illes Balears, perquè sinó resultarà que demanam a Madrid el que no som capaços de fer aquí.

Volem dir finalment que ens jugam molt, a Eivissa i Formentera. Ens jugam la cohesió social; he posat abans una sèrie de dades i de rècords que tenim, que tothom sap qui administra educació, qui administra benestar, etc. Ens jugam la cohesió social en el territori més desvertebrat de les Balears, amb l'administració més raquíta; aquestes competències ens duren cinc persones que tenen un contracte laboral a les Pitiüses per treballar per al consell insular, cinc persones; no vull fer la comparació amb altres illes i la part proporcional de població, no? Va ser precisament a les Pitiüses on aquest govern de progrés va assolir una majoria, el 31/28 va ser..., aquesta vegada és al revés, i d'aquest 31/28 hi va haver dos diputats que varen sortir d'aquestes illes, i això és perquè enlloc com a Eivissa i Formentera s'esperava tant d'aquest canvi, i aquest canvi a nivell social, aquesta llei, encara, encara, perquè encara no és llei, encara és projecte, no ho satisfà suficientment.

En definitiva el que volem dir és que Els Verds d'Eivissa avui votarem a favor a fi de donar l'oportunitat a aquesta descentralització que creim, en qualsevol cas, bona, però que esperam que del treball parlamentari se'n puguin derivar millores clares per al benestar social de Formentera i d'Eivissa, i que el resultat final honori un poc el pacte progressista de Balears. Allà on més problemes hi ha és on la llei més ha d'afectar i més positivament s'ha de manifestar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buades, en nom del Grup Mixt, Els Verds d'Eivissa. Sr. Miquel Nadal, en nom d'Unió Mallorca té la paraula.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, d'acord amb la voluntat expressada pels partits que en el seu dia signaren el pacte que va permetre la constitució de l'actual govern de les Illes Balears, -i jo no estic d'acord que el 21/31 hagi sortit només d'Eivissa, jo crec que Mallorca, Menorca i Eivissa feren el 28/31- s'ha anat treballant amb la nova estructura de les institucions públiques d'aquesta comunitat autònoma per adequar-les a la seva realitat social i geogràfica, entre tots hem anat fent això.

Aquesta és l'aposta de futur. Per això els diputats d'Unió Mallorca al Grup Mixt avui donarem suport a aquesta presa en consideració d'aquesta proposta d'atribució de competències en una matèria tan important en els tres consells insulars com és el servei social i la seguretat social. Es tracta, en la nostra opinió, d'un procés irreversible, per molt que sempre n'hi ha que utilitzen de manera irresponsable la situació per fer una política baratera sense més mires que la d'obtenir un rendiment electoral i volen veure desbarats i contradiccions on només hi ha diàleg, contrast d'opinions, consens i, per damunt de tot, una voluntat de servei cap als administrats en la recerca -i mai més ben dit- del seu benestar. Queda clar que ens posicionarem sempre a favor de totes aquelles determinacions que promoguin aquesta adequació institucional a la realitat del nostre país.

Senyors diputats, no hi ha d'haver ningú que se senti ferit quan encara no he anomenat ningú.

Com a partit nacionalista estam convençuts que la vertebració d'un poble passa també per poder comptar amb unes institucions que s'identifiquen com a nostres, en tant que donen solucions, bones solucions, als problemes, als conflictes que els ciutadans puguin tenir o percebre.

La proposta de la Comissió Tècnica Interinsular que avui es posa a consideració en aquesta cambra va en aquesta línia. Els serveis socials, entesos com a aquells que presten les institucions per assegurar el benestar de la població, han de sustentar-se, per poder ser efectius i eficients, en el coneixement de la realitat en el seu àmbit d'aplicació i, al mateix temps, les propostes de solució han de tenir en compte les peculiaritats socials, econòmiques, culturals, geogràfiques i d'altres que aquest àmbit presenta.

És, per tant, obvi que la transferència d'aquestes competències als tres consells insulars resulta sens dubte la millor opció. Els ciutadans i les ciutadanes de Menorca, els ciutadans i les ciutadanes d'Eivissa, els ciutadans i les ciutadanes de Formentera i també els ciutadans i les ciutadanes de Mallorca han de veure en aquesta decisió un substancial avanç que els reportarà, per una part, com a possibles usuaris,

una millor assistència per a ells i els seus familiars i, per una altra, com a contribuents, la garantia que els seus impostos retrans més.

Malgrat aquest posicionament totalment favorable, volem dir des d'Unió Mallorquina, volem fer dues puntualitzacions que considerem emmarcades en allò que dèiem abans, el diàleg i el contrast d'opinions per trobar el consens. La primera és que per assegurar que les transferències no suposen cap col·lapse als consells insulars que es podria traduir en una davallada de qualitat del servei, considerem -i estam segurs que el Govern de les Illes també ho considera- que és necessària una planificació molt acurada del procés i del calendari de transferències, procurant que de manera pausada es vagi substituint una administració per l'altra. La segona, mirant més enllà del moment actual, és que s'han d'establir convenis entre els tres consells insulars i el Govern perquè anualment es revisin les actuacions a realitzar a partir de les propostes de cada una de les institucions insulars i adequar, si fos el cas, la dotació econòmica a aquestes noves situacions. S'ha de pensar que les transferències es realitzen en base al cost efectiu ara, en aquest moment, a dia d'avui. Es podria pensar en una fotografia instantània; nosaltres considerem que hem de pensar més en efectes cinematogràfics, és a dir, tenint en compte cada un dels fotogrames de la pel·lícula que hi haurà no només enguany, sinó l'any 2002, 2003, i així endavant, i així s'anirà completant el fotograma corresponent a cada any.

Assegurant aquests dos aspectes, entenem -i per això donarem el nostre vot favorable a la presa en consideració de la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular- que la qüestió que avui es planteja és molt positiva i necessària per a un correcte desenvolupament institucional de les Illes Balears, que és tant com dir per a un reforçament de la nostra identitat com a nació.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Nadal. Por el Grupo Izquierda Unida i Ecologista tiene la palabra el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo voldria començar aquesta intervenció en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista celebrant el mateix debat, celebrant que hagi arribat aquesta proposta de la Comissió Tècnica Interinsular que ens durà en poc temps a unes transferències en matèries tan importants com són els serveis socials i seguretat social que passaran a ser gestionades pels consells insulars.

Després d'haver fet el debat de totalitat de les transferències d'ordenació territorial que ara segueixen el seu tràmit parlamentari, aquesta segona transferència ens sembla

molt important, i pensam que s'arriba amb un bon text, amb una bona proposta que ha demostrat un grau de responsabilitat important tant per part del Govern de les Illes Balears, com per part de cada un dels consells insulars que han sabut negociar amb rigor, defensant també amb fermesa els interessos que creien convenients però fent al final una proposta assumida per la Comissió Tècnica Interinsular i remesa a aquest parlament que considerem bàsicament positiva.

Considerem també que és una passa més cap a la insularització dels serveis que sens dubte han de beneficiar els ciutadans, perquè tot el que sigui portar la gestió més a prop de l'administrat ha de ser beneficiós, i d'alguna manera també això reforça la capacitat dels consells insulars, institució que per a nosaltres i per a tot el pacte de progrés és una institució que ha d'enfortir-se de tal manera que cada vegada més els consells insulars gestionin al màxim de competències i es converteixin, com s'ha dit tantes vegades, en uns autèntics governs insulars.

Creim que és important també la proposta que arriba a aquest parlament, la previsió que es fa a l'article 18 de les delegacions que encomana fer als consells insulars en favor dels ajuntaments, o sigui que el procés de descentralització de transferències no acaba en els consells insulars, sinó que aquesta es pot traslladar després als ajuntaments i a les mancomunitats, i d'aquesta manera aquestes institucions també podran i hauran de fer front a actuacions dins aquest camp tan important dels serveis socials.

També pensam que aquesta proposició resol dues dificultats importants que s'han trobat els que han hagut de començar a parlar de les transferències, de negociar aquestes qüestions. Les dues qüestions importants són, per una banda, l'equiparació dels drets de tots els ciutadans de les Illes Balears, que el fet que d'alguna manera es desmunti una estructura única per dividir-la en els tres consells insulars no signifiqui que els ciutadans, per ser d'una illa o de l'altra, tinguin diferents drets, i una altra qüestió important és que hi hagi una distribució equitativa de recursos en els tres consells insulars corregint les desigualtats que hi ha fins ara i que, evidentment, són importants. Sabem que a cap de les Illes hi ha recursos i instal·lacions suficients, però evidentment a les illes menors encara està pitjor la situació que a l'illa de Mallorca.

Bé, aquestes qüestions que dèiem importants, i que creim que queden ben resoltes, pensam que la primera, l'article 11 i següent, quan encomana al Govern de les Illes Balears que planifiqui, desenvolupi i coordini la política comuna dels serveis socials al conjunt de les Illes, resol aquest tema, però a més ho diu "tot tenint en compte les recomanacions de la conferència sectorial en matèria de serveis socials" que crea, i que és un nou mecanisme i una manera d'entendre la col·laboració entre diverses institucions, no des d'un Govern balear que imposa, sinó des d'una col·laboració entre el Govern balear i cadascun dels consells insulars.

La segona qüestió, l'equiparació de la situació entre les diferents illes, pensam que queda bastant ben resolt a la disposició addicional cinquena, incorporada per tal d'assegurar una efectiva igualació del finançament per habitant, després de

fer una valoració del cost efectiu que demostra que fins ara la distribució era molt incorrecta, molt injusta, deixava a l'illa de Mallorca sobre un 89% -no citaré decimals aquí-, mentre que a Menorca era un 6 i busques, i a les Pitiüses no arribava al 4,5. Després que finalitzi tot aquest procés es preveu que hi hagi aquesta igualació efectiva entre els costos per habitant, i hi ha una pujada importantíssima per a l'illa de Menorca, que passaria a gestionar sobre els 460 milions, amb uns augments a cada pressupost importants, de 60, 45 i 45 milions; i Eivissa i Formentera, que es quedarien amb uns 600 milions, augmentant en diversos pressupostos 120, 130 i 150 milions. A més hi ha el compromís, l'obligació de finançar un centre de dia per a l'illa de Formentera i una residència d'assistits de 90 places a l'illa d'Eivissa i una altra de 70 places a Formentera.

Pensam, per tant, que ens trobam davant un bon text, davant un text que ha tengut l'acord per majoria a tots els consells insulars, i que evidentment en aquest tràmit parlamentari que s'obri ara, a partir de l'aprovació, que jo no tenc dubtes que es produirà, i que m'agradaria a més que es produís per unanimitat, ja dic, en aquest procés que s'obri ara evidentment es poden i s'han d'introduir millores, esmenes que puguen millorar aquest text. Ara bé, jo sí que pens que les esmenes s'han de procurar fer d'una manera responsable, perquè hem de tenir en compte que un procés de transferència és un procés molt complex, on hi ha interessos molt diferents i s'ha aconseguit aquí un acord important i un acord que satisfà els responsables de governar la comunitat, i els responsables de governar els diferents consells insulars, i s'ha de procurar no introduir coses noves que poguessin distorsionar un acord que, ja deim nosaltres, pensam que bàsicament és bo.

Sabem que amb aquesta atribució de transferències queda molt de camí per davant, que partim d'una situació dolenta a totes les illes, perquè s'havia fet molt poc en aquests temes tan importants. Sabem que a partir d'ara els consells jugaran un paper importantíssim, però això, tot i ser tan important, no és suficient perquè s'ha d'aconseguir comprometre el conjunt de les administracions en aconseguir l'objectiu dels serveis socials, és en realitat una societat més justa, amb menors diferències i on les necessitats socials puguen ser ateses correctament. Pensam que amb aquesta proposició es fa una passa endavant en aquest sentit, i per tant nosaltres li donarem suport sense cap tipus de dubtes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramon. Por el Grupo Parlamentario Entesa Nacionalista PSM tiene la palabra el Sr. Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, Sra. Consellera de Benestar Social, que heu tengut l'amabilitat de ser present dins aquesta cambra durant aquesta intervenció parlamentària. Volem dir que des del nostre grup parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista volem intervenir en aquest debat de presa en consideració d'aquesta proposta d'atribució de competències als consells insulars en matèria de serveis socials i de seguretat social, i ho volem fer amb les

ganes d'anar aportant elements que sien positius per contribuir d'alguna manera a enriquir-ne el contingut. Està clar que no ho farem ara, a això, sinó que aquesta és la tasca que ens proposam fer quan entri dins la tramitació parlamentària corresponent, però sí ho volem anunciar des del principi, perquè entenem que aquest segle XXI si qualque cosa ha de tenir, pensam nosaltres, ha de ser l'aportació d'idees noves, de plantejaments nous, de realitzacions noves. Llavors nosaltres creim que ha de resultar el més profitós possible tant pel que fa al conjunt de la ciutadania d'aquestes illes, i en aquest sentit hem de veure Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, mirat en el seu conjunt com a illes, com també pel conjunt de les institucions públiques il·lenques, i en aquest sentit nosaltres volem remarcar la implicació dels ajuntaments, dels consells i del Govern de les Illes Balears. Avui hi implicam el Parlament, a veure si estam d'acord o no que es tramiti. Nosaltres creim que sí.

Peral nostre grup parlamentari, el PSM-Entesa Nacionalista, una de les màximes prioritats dels poders públics, amb això volem dir que si aspiram a fer política és per una d'aquestes coses, una de les màximes prioritats dels poders públics és aconseguir la màxima bona qualitat possible en la prestació dels serveis socials a les Illes Balears. Com a formació política nacionalista, ecologista i d'esquerres, consideram que és bàsic, que és important, que és una de les fites més singulars aconseguir la màxima bona qualitat possible en la prestació dels serveis socials a les Illes Balears, amb el reconeixement implícit que l'actual prestació dels serveis socials a les Illes Balears, tot i que pot ser considerat bo, xerec, el que es vulgui, no és la millor, i ho podem i ho volem millorar. Creim que per aconseguir-la, aquesta màxima bona qualitat possible en la prestació dels serveis socials a les Illes Balears, consideram que no hi ha res millor que acostar-ne la gestió el màxim possible a la ciutadania, i per això estam a favor de descentralitzar-la al màxim, i per això estam a favor també de transferir a cadascuna de les administracions insulars i municipals, ajuntaments i consells, aquelles competències que més hi corresponguin. Per fer això, tots nosaltres sabem que comptam, tenim els instruments legals que puguen fer possible aquesta actuació, una actuació d'aquesta índole, i ens basam, com es diu al document que se'ns ha estat entregat, l'article 39.7 de l'Estatut d'autonomia. Tenim un instrument legal que no només ens permet poder fer el que ens proposam fer, si que ens empeny i ens estimula a fer-ho. És en aquest article on es preveu la possibilitat que els consells insulars assumeixin la funció executiva i la gestió de l'assistència social i dels serveis socials a l'àmbit territorial respectiu. Aprofundint una mica en això, també creim que tenim les bases legals més que suficients com per poder establir aquelles delegacions fetes per part dels mateixos consells als ajuntaments o a les mancomunitats d'aquelles funcions que puguen satisfer preferentment un interès local, a l'àmbit de la seva respectiva demarcació territorial.

Creim que a més de comptar amb els instruments legals per dur-ho a terme, tenim la voluntat política de fer-ho, i de fer-ho de la millor manera possible, i ens agradaria que fos amb el màxim consens possible, i com més prest millor. Hi ha la voluntat política, que ja ha manifestat cadascun dels consells

insulars, cadascú a la seva manera, el Consell Insular de Mallorca el mes de novembre de l'any passat, dia 6; el de Menorca el mes d'octubre, dia 27; el d'Eivissa i Formentera el mateix dia que el de Menorca; els quals han donat d'una manera o una altra la seva conformitat al text de la proposta de llei d'atribució de competències als consells insulars en matèria de serveis socials i de seguretat social, la que havia estat elaborada per la Comissió Tècnica Interinsular. Ens consta també la voluntat política del Govern de les Illes Balears, el Consell de Govern de dia 1 de desembre de l'any passat va acordar sol·licitar a aquest parlament la tramitació d'aquesta mateixa proposta.

Des del nostre grup parlamentari, el PSM-Entesa Nacionalista, volem contribuir a manifestar aquesta voluntat política, si és possible que sigui per unanimitat d'aquest parlament. Nosaltres volem expressar el desig d'aprofundir en la formulació d'aquesta proposta d'atribucions de competències; creim que durant la tramitació parlamentària ens hi podrem endinsar més, i per això donarem el nostre vot afirmatiu avui a la presa en consideració d'aquesta proposta, a fi que tenguem l'oportunitat de tramitar-la i d'estudiar-la com cal als àmbits parlamentaris que pertoqui. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Buele. Por el Grupo Parlamentario Socialista tiene la palabra la Sra. Hernanz.

LA SRA. HERNANZ I COSTA:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Al encontrarnos hoy celebrando el debate de toma en consideración de la propuesta de atribución de competencias a los consells insulars en materia de servicios sociales y seguridad social, estamos sin duda alguna ante un nuevo hito en el proceso de refuerzo de los consells insulars como auténticos gobiernos insulars, y ello no sólo porque así estuviera recogido y previsto en el artículo 39 del Estatuto, sino, y sobre todo, porque este reconocimiento de la realidad insular de nuestra comunidad autónoma permite y permitirá a medida que los diferentes traspasos competenciales se vayan materializando acercar a los ciudadanos de Mallorca, de Menorca, de Ibiza y de Formentera la gestión de diferentes materias o servicios que inciden de forma muy directa en su realidad cotidiana, y especialmente en la materia de la cual estamos tratando hoy, los servicios sociales, creo que ninguno de los presentes podrá poner en duda la bondad de una asunción de competencias que permitirá la gestión autónoma de los intereses de cada isla y facilitará la correcta satisfacción de las principales demandas de cada territorio, y en ese aspecto el acercamiento de la gestión a los ciudadanos, creo que esta ley es un avance en sí misma. Pero además porque incluso contempla en su artículo 18 la posibilidad de que posteriormente los consells insulars deleguen estas competencias a los ayuntamientos en aquellas materias estrictamente locales. Si bien es cierto que ya en el año 93 hubo una primera ley de transferencias en materia de bienestar social, también lo es que esa primera ley fue muy limitada y que únicamente se traspasaba la concesión de libros de familias

numerosas y una serie de ayudas, y que no se había traspasado ni la capacidad normativa ni ningún tipo de inversión en infraestructura, cosa que sí ocurre ahora.

Y acabo ahora de apuntar lo que creo que es otro de los puntos a favor de esta ley: la financiación, algo extraordinariamente importante cuando se habla de traspaso de competencias. Y precisamente en cuanto a la financiación ésta es una ley excepcionalmente positiva, si tenemos en cuenta que por primera vez en esta comunidad autónoma no se ha tenido únicamente en cuenta el coste efectivo de las competencias que se transfieren. Si eso hubiera sido así, si este gobierno se hubiera limitado a pretender transferir aquello que gobiernos anteriores invertían en las distintas islas, hubiera consolidado un importante agravio, provocado y permitido por el anterior Gobierno, del Partido Popular. Desde luego éste es un momento tan bueno como otro cualquiera, y desde luego el lugar no puede ser el más idóneo, para preguntar a los señores y señoras diputados porqué del cien por cien de los recursos que el Govern invertía en bienestar social, tan solo el 6,6% iba a parar a la isla de Menorca, o porqué a las islas -y permítanme que remarque lo de "islas", porque son dos- porqué a las islas de Ibiza y Formentera iba a parar tan solo el 4,39% del total de esa inversión. Seguro que alguno de los presentes, y forzosamente debo referirme ahora a los diputados del Partido Popular, pueden dar una respuesta. En cualquier caso, estoy segura de que todos compartimos que ésa era y es una situación injusta e inadmisibles, y precisamente esa situación de manifiesta desigualdad viene a ser solventada por la ley que hoy tratamos, la cual prevé que en el plazo de tres años se iguale la cantidad que recibe cada ciudadano de nuestra comunidad autónoma, y en esto tengo que decir que no comparto los datos facilitados por uno de los portavoces del Grupo Mixto, que estoy convencida que con más tiempo podrá también manejar datos más rigurosos.

Digo que los iguala, y ello lo hace a través de dos conceptos: En primer lugar se amplía la dotación del coste efectivo que recibirán los consells insulars de Menorca, de Ibiza y Formentera, en el primer caso en la cantidad de 150 millones de pesetas, y en el segundo en la cantidad de 400 millones de pesetas. Si tenemos en cuenta que, por ejemplo, en el caso de Ibiza y Formentera el coste efectivo, es decir aquello que el Govern venía invirtiendo ascendía únicamente a 211 millones de pesetas, y que la cantidad que se le suma con esta ley en concepto de reconocimiento de ese agravio histórico es de 400 millones, podemos hacernos fácilmente una idea de cómo hasta ahora se han estado repartiendo los recursos entre los ciudadanos de esta comunidad.

Hablaba de dos conceptos. Pues bien, además de la ampliación de ese coste efectivo que acabo de mencionar, también se utiliza como instrumento para corregir los desequilibrios existentes la inversión en infraestructura. Así, el Govern financiará la construcción de una residencia asistida de 70 plazas y finalizará las obras de un centro de discapacitados profundos en la isla de Menorca, y en la isla de Ibiza financiará la construcción de una residencia asistida de 90 plazas, y en la isla de Formentera -y esto sí que es una auténtica novedad- construirá un centro de día.

Con todo lo que acabo de explicar, resultará tremendamente difícil no reconocer que esta ley tiene un rasgo fundamental: iguala y mejora las prestaciones de los servicios que recibirán los ciudadanos, todos los ciudadanos en este caso, de nuestra comunidad autónoma. Supone un salto cuantitativo y cualitativo muy importante, y no se trata de una ley de transferencias al uso, como otras que se han visto en esta cámara. Pero además, si a posteriori se constatará que la financiación prevista no fuera suficiente, si surgieran nuevas necesidades, también está prevista en la propia ley, en su disposición adicional séptima, la obligación del Govern de facilitar a los consells insulares a través de los convenios correspondientes recursos económicos para la efectiva mejora de la prestación de los servicios sociales, en cuanto a la creación y concierto de nuevas plazas de centro de día y residenciales, tanto para discapacitados como para mayores.

En definitiva, creo que se puede afirmar con rotundidad que estamos ante una buena ley de transferencias, y eso, fundamentalmente y para resumir mi intervención, por tres razones: en primer lugar porque viene a ampliar y completar una paupérrima ley de transferencias tramitada en el año 93; y si entonces se perdió la oportunidad, bien está que se haga ahora. En segundo lugar, porque contempla una financiación que mejora extraordinariamente las prestaciones que venían recibiendo los ciudadanos de las islas de Menorca, Ibiza y Formentera; y que iguala el dinero por habitante que recibirán todos los habitantes de nuestra comunidad autónoma. Y en tercer lugar, y no por ello menos importante, porque la elaboración del texto que hoy se nos presenta para su toma en consideración es el fruto de una larga y rigurosa negociación, allí donde los consells insulares han jugado un papel fundamental y realizada desde la perspectiva de la defensa de los intereses de los ciudadanos de las cuatro islas que conforman nuestra comunidad autónoma, y eso -me permitirán que añada por primera vez- por todo ello no me queda más que manifestar el voto favorable del Grupo Parlamentario Socialista a la toma en consideración de la propuesta, invitar a los grupos que me van a seguir en el uso de la palabra, en este caso al Grupo Parlamentario Popular, a que también su voto sea favorable. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Hernanz. Ahora tocaría la intervención de los grupos parlamentarios que se muestran en contra de la propuesta. Si no existe, pasaríamos a la fijación de la posición de los grupos que no hayan intervenido. Por el Grupo Parlamentario Popular tiene la palabra el Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc anunciar la nostra abstenció a la votació d'avui, i explicar els motius. El Partit Popular està totalment d'acord que els consells insulars assumeixin les transferències en qüestió d'acció social. El que sí hem de denunciar, i que no fa possible que sigui el nostre vot afirmatiu, és que consideram que la dotació econòmica que fan aquestes transferències és totalment, totalment insuficient. Però com que confiam que en

el termini que s'obrirà d'esmenes aconseguir a través de propostes que presentarà el Grup Parlamentari Popular millorar el text i la dotació econòmica, no volíem votar en contra aquesta presa en consideració.

M'agradaria en primer lloc dirigir-me al Sr. Huguet -no és habitual-: vostè es va equivocar, Sr. Huguet, vostè va dir que la primera transferència es posaria en marxa al gener del 2001. Es va equivocar d'un poc. N'hi havia que li deien que era un exagerat, que seria molt més abans. No senyor, no serà al gener del 2001, i si tot va molt bé serà en finalitzar aquest període parlamentari.

El Sr. Antich en el seu debat d'investidura va dir que seria la legislatura dels consells insulars. De moment, cap transferència, anys de Govern del Partit Popular, 12. Avui duim a la presa en consideració la primera. Estic content que hagi tornat, Sr. Nadal. Nosaltres no ens hem sentit gens ferits per les seves paraules, li dic; la rialleta que ha fet, no. Vostè s'ha sentit gens ferit per la carta del Sr. Buele? Si no s'ha sentit ferit, li ha passat molt per devora. Nosaltres no ens hem sentit gens ferits.

Intentaré explicar per què consideram que aquesta dotació no és la correcta. Començaré, si els pareix, per la secció 23, Conselleria de Benestar Social. Es transfereix el programa 3131, centres associats, que és el menjador de transeünts de Mallorca; no es transfereix absolutament res a l'illa d'Eivissa i a l'illa de Menorca. Es transfereix el programa 3141, que és promoció i ajuts socials, amb costos directes 1.253 milions, i 24 de costos indirectes, total 1.277 milions de pessetes. Consell Insular de Mallorca 1.201 milions de pessetes, Consell Insular de Menorca 49 milions de pessetes, Consell Insular d'Eivissa i Formentera 26 milions de pessetes. Supòs que deu ser aquí on diu que a partir d'ara s'equiparen els drets dels ciutadans d'Eivissa i Formentera amb els de Mallorca. En aquest programa en el pressupost de l'any 2000 hi havia 1.624 milions de pessetes i sols se'n transfereixen 1.277. No entenem per què no es transfereix tot; i tampoc per què en el pressupost del 2001, en aquest programa hi ha 2.370 milions de pessetes. Si aquest és el programa central de serveis socials, per què puja a l'any 2001 i es fa la transferència sobre el pressupost del 2000, que va ser davallat del pressupost del 99? Per què necessita la Sra. Consellera 1.093 milions de pessetes, si la competència es transfereix? Aquest programa, per recordar-los, es dedicava a pla concertat, seguiment de pla de les persones majors, programa d'atenció a primera infància, programa de radicació de pobresa, pla gitano, conveni amb Son Tugores, etcètera.

Què passa, es duplicaran els serveis? No creuen que amb els doblers dels nostres impostos i amb els impostos dels ciutadans seria molt millor no duplicar-los? Seria millor que es transferís tot i no haguessin de guardar la cadira d'una consellera d'Esquerra Unida, en lloc d'afrontar una bona política pel servei dels ciutadans? D'aquest programa al capítol 1 a l'any 2000 hi havia 77 milions de pessetes, es transfereix al Consell Insular de Mallorca 34 milions, Consell Insular de Menorca 8 milions, Consell Insular d'Eivissa i Formentera 4,7 milions. Creu qualcú amb un poc de sentit comú que el Consell Insular de Menorca podrà fer un bon servei social amb 8 milions de pessetes? O que el d'Eivissa i Formentera, que vostè

diu que s'ha equiparat, el farà amb 4,7 milions de pessetes. Jo diria que no, però que no acaba aquí, això no acaba aquí. Ara hi ha una broma: al pressupost de l'any 2001 la Sra. Caro incrementa aquest pressupost fins a 85.992.000 pessetes, una vegada feta la transferència.

En relació al capítol 4, que és aquí on es pagaven els plans esmentats: gitano, pobresa, gerontològic, discapacitats... al pressupost de l'any 2000 hi havia 1.331 milions de pessetes, i sols se'n transfereixen 1.158 entre els tres consells. Pensau que això és el capítol de subvenció. A l'any 2001, curiosament, la Sra. Caro puja el capítol 4 a 2.065 milions de pessetes. Aquí sí que ja no ho puc entendre: transfereix les competències i es puja la partida de capítol 4, que és la de subvencions. La veritat és que és difícil d'entendre. Per què necessita la Conselleria quedar-se més de 1.000 milions de pessetes de capítol 4? Qualcú ens ho pot explicar? No seria millor transferir-los als consells insulars, i així serien realment uns consells ben dotats?

Es dedueix que: primer, no es transfereix el capítol 1 en condicions, i sobretot per a les illes menors; i que la Sra. Caro incrementa aquesta partida de capítol 1 amb els doblers de personal. El mateix en relació al capítol 4, transfereix poc, i sobretot una vegada més a les illes menors; i després puja el seu pressupost cara al 2001. És una constant que el pressupost sobre el qual es fa la transferència fos un pressupost retallat, ja ho vàrem denunciar quan va venir aquí. El pressupost del Partit Popular, que va deixar en benestar social, era un pressupost molt superior, no només al de l'any 2000, que va ser retallat, sinó fins i tot al de l'any 2001. Aquest pressupost més baix fa que els consells insulars a l'hora de negociar no puguin tenir les competències ben dotades, com hauria de ser.

Ens agradaria saber per què no es transfereix res del programa 3111, que és direcció i serveis generals de benestar social, els descriuré més, això és la Secretaria General Tècnica de la Conselleria, que a l'any 2000 té un pressupost de 468 milions de pessetes i no es transfereix ni un sol duro, absolutament res. Més curiós encara: a l'any 2001 aquest programa incrementa el capítol 1, es fa la transferència i augmenta el personal. Entenem que també s'hauria d'haver inclòs en aquest document el programa 3231, que és promoció i serveis a la joventut, quasi complet a l'any 2000, amb un pressupost de 500 milions de pessetes.

Per tant, es transfereix una petita part del servei de la Conselleria, secció 23; i d'aquesta petita part, la meitat de la meitat. Es fa sobre un pressupost de l'any 2000 intencionadament davallat respecte del 99, i pujat després de la transferència al pressupost del 2001. La Sra. Caro perjudica intencionadament les illes menors, les condemna a no fer mai uns bons serveis socials amb els col·lectius més desfavorits: de tota la Conselleria tan sols 49 milions pessetes per a Menorca i 26 per a Eivissa i Formentera. Creu qualcú que Eivissa i Menorca podran fer alguna cosa amb aquests doblers? Jo sincerament crec que no. Mallorca rebrà 1.201 milions de pessetes, un poquet millor. La veritat és que aquí sí que es veu la influència de la totpoderosa Sra. Munar. La Sra. Caro es queda una doblerada, no es transfereix, sense dubte aquí assegura la seva cadira. Després d'això, nosaltres pensam que

ja no té cap sentit. Menjador de transeünts, no es transfereix ni es dota per Menorca i per Eivissa. Curiosament la Sra. Caro es guarda doblers per fer els plans; tots els plans ara els farà el Govern: gerontològic, família, marginació. No creuen vostès que seria molt millor donar els doblers i que els consells fessin els seus plans, i que després el Govern els coordinàs? On són els doblers de capítol 1 per tal de contractar inspectors i instructors de serveis socials, atès que segons la llei de transferències se li transfereix aquesta competència -article 2.c) de la Llei-? Si estan en el capítol 1, i no crec que amb 8,6 milions Menorca i 4,7 Eivissa puguin contractar tot el personal inclòs, inspectors i instructors.

Passaríem a l'Ibas, secció 75. En primer lloc jo crec que s'han de recordar unes dades que són importants en aquest debat. Pressupost 1999, el pressupost del Partit Popular, 5.870 milions de pessetes. Pressupost 2000, 4.459 milions de pessetes. Curiosament una vegada més, feta la transferència, negociada la transferència, pressupost 2001 5.338 milions de pessetes, al davallar 1.410 milions de pessetes per no transferir als consells insulars. La prova és que després que s'han negociat la transferència al 2001 puguen el pressupost a 5.338 milions de pessetes, cosa que no entenem, perquè si es transfereix, per què es necessiten més doblers? De tot l'Ibas, transfereix 3.537 milions de pessetes als tres consells insulars, en relació al pressupost 2001 la Sra. Caro, la consellera, es queda 1.801 milions de pessetes. Ens agradaria també que ens explicassin què faran amb aquesta doblerada. S'imaginem vostès què ens haguessin dit, si quan es va transferir l'Ibas Madrid hagués fet el mateix?

Anem a veure un altre programa: transferència de les llars de tercera edat Manacor, Reina Sofia, Felanitx, Avinguda Argentina, Lluçmajor, Maó i Eivissa. No es transfereix aquí el centre Joan Crespí, i a més s'ha falsejat la realitat. Aquest centre, i això ho hauria de saber Unió Mallorquina, es va comprar al Ministeri de Defensa per l'anterior Govern del Partit Popular, precisament per traslladar allà el centre d'Avinguda Argentina, que ja havia esdevingut inoperant per una sentència judicial que va prohibir els menjadors a la major part dels tallers i, en definitiva, les funcions d'un centre de dia. Per això, cercàrem a la mateixa zona un immoble que reunís les condicions per al trasllat dels socis de l'avinguda Argentina. Quan vàrem veure les possibilitats de l'immoble, vàrem acordar que, a més d'aquest centre, hi hauria un centre de discapacitats físics, pioner a tota Espanya, juntament amb el de Toledo.

Per tant, Sra. Caro, no transfereix, enganant el Consell de Mallorca, contant-li que tan sols serà un centre de discapacitats quan hi havia dos projectes. Vol dir com ho farà el Consell Insular de Mallorca?, després, què farà?, haurà d'adquirir un nou centre en aquesta barriada, on -li ho record- hi ha més de 10.000 socis?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pastor, vagi acabant, per favor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

En relació a Lluçmajor. Ens agradaria saber per què no es transfereixen els doblers per fer la segona fase. Anem ara a les residències, es transfereixen Bonanova i la residència d'assistits de Felanitx, però aquí ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pastor, vagi acabant, perquè estam ja excedits de temps, li don el minuts, però (...) llevar la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Un minut, Sr. President. Felanitx, falta aquí la previsió de l'hospital militar que, en compliment d'una proposició no de llei presentada en aquest parlament, pel Grup Parlamentari Popular, i aprovada per unanimitat, s'establí que es compràs al ministeri i es convertís en centre sociosanitari. No hi ha la previsió.

Pla gerontològic, estableix la necessitat d'un nou recurs residencial a Inca i a Palma, nosaltres teníem bones residències, vostès no sé com ho fan preveure.

En relació amb Eivissa, Formentera i Menorca, s'estableix a la disposició addicional sisena que el Govern balear finançarà un centre de dia a l'illa de Formentera, una residència de 90 places a Eivissa, una residència de 70 places a Menorca, en cap cas no parla del manteniment, que és el que realment costa, i en canvi, si es paga el manteniment de Felanitx i de la Bonanova de Menorca. Per què?

La disposició addicional cinquena dóna a Menorca 150 milions en tres anys i 400 a Eivissa en tres anys, per tal de corregir els desequilibris, amb això no corregeix pràcticament res, perquè en el cas d'Eivissa pagaríem la residència anterior, de 90 places.

Si Felanitx, amb 110 places, val 410 milions de pessetes, 90 places, pensam que costarien aproximadament devers 400 milions de pessetes, i en el cas de Mallorca no pagaríem ni el manteniment de la residència que calculam que aproximadament seria de devers 200 milions de pessetes.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pastor, és a un torn de fixació de posicions, no a un torn de debat de pressuposts, i li agrairia que acabàs, perquè quasi ha doblat el temps que té.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Estic intentant explicar la meua posició.

EL SR. PRESIDENT:

És clara, el que passa és que entra en uns detalls de debat pressupostari, més que de debat de fixació de posició, que sempre que és clara i excedida en molt de temps.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, gràcies. Idè ja acab. Sra. Consellera, senyores, senyors diputats, crec que ha quedat ben clar que aquest text no és el correcte, és totalment insuficient, hipoteca els serveis socials d'Eivissa, de Menorca, de Formentera i també de Mallorca, però és més, pensam que existeixen els recursos, que se'ls guarda la Sra. Consellera i que això ha estat fet de manera predeterminada. Vostès, quan varen rebaixar els pressuposts del 2000, ho varen fer amb la intenció de no donar els doblers als consells insulars.

Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pastor, en nom del Grup Popular.

Arribats a aquest punt, és el moment de plantejar la votació de la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular relativa a atribució de competències als consells insulars en matèria de serveis socials i de seguretat social.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, posin-se drets, per favor. Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra?

Senyores i senyors diputats que s'abstinguin? Moltes gràcies.

Resultat de la votació: 31 vots a favor, cap en contra, 26 abstencions. En conseqüència, queda aprovada aquesta presa en consideració de la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular.

V.- Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre compatibilitat de l'Hble. Sr. Antonio Llamas i Márquez.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia, que és l'Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats, que eleva al Ple de la Cambra, en compliment de l'establert a l'article 21 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, sobre la incompatibilitat del diputat Hble. Sr. Antoni Llamas i Márquez. El secretari primer de la Cambra llegirà l'informe.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

"La Comissió de l'estatut dels Diputats, en reunió mantinguda el dia 19 de desembre del 2000, ha estudiat la declaració presentada pel diputat Hble. Sr. Antoni Llamas i Márquez, a l'efecte de donar compliment al que disposa la legislació vigent. I, en aquest sentit, la comissió resol informar la Cambra que el diputat no és subjecte a cap tipus d'incompatibilitat per a l'exercici del seu càrrec".

EL SR. PRESIDENT:

S'aprova per assentiment? Queda aprovat per assentiment.

Conclòs l'ordre del dia, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA